

ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBEC HRADIŠTKO

— PODZIM/ZIMA 2019 —

**Téma:
JEDEN ROK S ...**

**ROZHOVOR
S MILANEM
VÁLOU**

**KOUZLO
SKLENĚNÉHO
BETLÉMU**

**O PŘÍPRAVĚ
REKONSTRUKCE MOSTU**

Během srpna a září byla na návsi u zámku k vidění venkovní putovní výstava „Má vlast cestami proměn“, která zachycovala 19 proměn zanedbaných míst v upravená a užitečná místa.

Od pondělí 15. září se konal druhý ročník týdenní akce Pěšky do školy. Vrcholem byla páteční společná snídaneň na zahradě školy a doprovodný program včetně reportáže České televize.

V sobotu 21. září se Pikovice letos podruhé zapojily do celorepublikové akce „Uklidíme Česko“. Tentokrát si vzaly na starost natírání zábradlí ve veřejném prostoru. Více na str. 17.

V neděli 22. září proběhly na Pivovarském rybníku první rybářské závody pro děti, které uspořádal Tomáš Lorenc. Všichni účastníci si kromě zážitků z rybaření odnesli i hodnotné ceny.

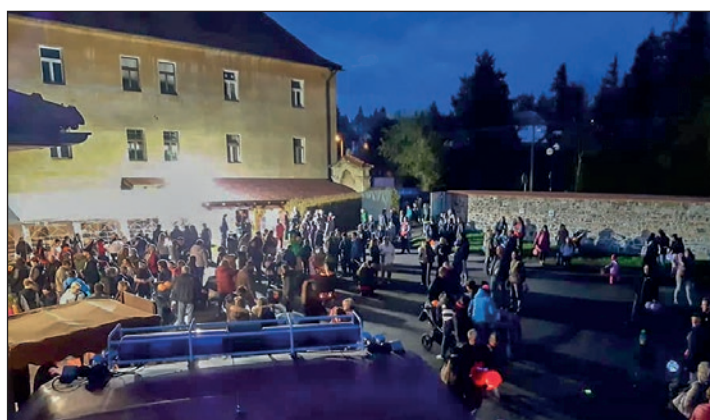
V sobotu 19. října proběhlo na zámku vítání občánků. Z devíti narozených dětí bylo pět kluků a čtyři holčičky. Jména přivítaných miminek najdete ve společenské kronice na str. 15.

Koncem října byla dokončena první etapa stavby školy a bylo předáno přízemí budovy k užívání. Do zrekonstruovaných prostor staré části budovy se vrátila jedna třída, jídelna a družina.

V průběhu podzimu byla dokončena další část etapy výstavby chodníku, tentokrát na Rajchardově v úseku od restaurace U Petra k trafostanici.

V sobotu 2. listopadu uspořádal SDH Hradištko tradiční lampionový průvod. Velká návštěvnost byla odměnou pro všechny, kteří se podíleli na přípravě celé akce. Více na str. 18.

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

„...ten Zpravodaj není o obyčejných lidech jako jsme my, tam píšou jenom o slavných.“ Tato věta zazněla u jednoho stolu v restauraci Na Pervidle. Pousmála jsem se nad výrazem „slavný“ a představila jsem si ty zástupy slavných osobností, které mezi námi žijí. Na jednom setkání redaktorů obecních zpravodajů si jedna přítomná povzddechla, že by taky ráda v Radotíně dělala podobné rozhovory jako my, ale že tam bydlí jen jeden herec ze seriálu Vyprávěj. O něm by se možná dalo říci, že je slavný, protože ho lidé poznají i mimo jeho bydlíště. Ale kolik bydlí na Hradištku slavných, že je za hranicemi naší obce cizí lidé dokážou identifikovat?

A stejně tak se můžeme zamyslet nad tím, koho na Pervidle mysleli těmi „obyčejnými“ lidmi. Když se dáme s nějakým člověkem do hovoru, často odhalíme, že má zajímavou práci, zážitky, myšlenky nebo záliby. Protože každý je něčím zajímavý, jen je někdy těžké to odhalit. A ještě těžší je někoho přesvědčit, aby se jeho jméno objevilo ve Zpravodaji. Koho bych zrovna já zajímal? Přesně o takových lidech náš Zpravodaj je. Tentokrát o někom, kdo v mládí snil o účasti na olympiádě, o té, která sbírá skleněný betlém, o těch, kteří vydrželi v manželství padesát let a ještě o mnohých dalších (ne)obyčejných lidech. Příště může být právě o vás.

LUCIE HAŠKOVÁ

TELEGRAFICKY

- byla dokončena stavba chodníku na Rajchardově v úseku od restaurace U Petra k trafostanici, včetně osvětlení a přechodu pro chodce
- na úzké části chodníku na Brunšově byla položena zámková dlažba
- na Rajchardově je umístěna nová autobusová zastávka
- byla dokončena 1. etapa stavby školy a vydáno předčasné užívání 1. NP, do přízemí se tak vrátila jedna třída, družiny a jídelna
- byla zahájena výstavba kanalizace v horní části Hradištka v lokalitě Nade Vsi
- byla pronajata ordinace a čekárna v budově čp. 327 za účelem rehabilitačních služeb
- tělocvična byla napojena na novou vodovodní přípojku, tenisový kurt byl opatřen novým zavlažovacím systémem, který tenisisté vybudovali svépomocí
- k objektu mateřské školy byl zbudován altán
- zásahová jednotka hasičů získala neinvestiční dotaci ve výši 60 048 Kč
- proběhlo šetření stavebního úřadu o neoprávněném užívání nezakladovaných staveb
- pracovní četa během podzimu provádí ořez přerostlých stromů a keřů, které brání průjezdu vozidel a ohrožují bezpečnost chodců
- obec vykoupila tři garáže přiléhající k zámecké zahradě
- objekt U-budovy už nikdo neoprávněně neužívá
- v září vstoupila v platnost nová vyhláška o odpadech
- na obecním úřadě ukončila pracovní poměr V. Kaduchová, na uvolněnou pozici administrativní pracovník/úředník bylo vypsáno výběrové řízení
- OÚ Hradištka dále poptává pracovníka na odečty vody, zájemci se mohou hlásit přímo na obecním úřadu
- od ledna 2020 budou prodlouženy úřední hodiny obecního úřadu, a to v pondělí do 18.30
- od 1. 1. 2020 bude zavedeno povinné čipování psů

Info sešit Hradištka a okolí

Mezi řekami, z.s. společně s Regionálním muzeem v Jílovém dlouhodobě mapuje historii regionu. Po Info sešitech Sekanka – Pompeje na soutoku VI-

tavy a Sázavy a Vysoký Újezd s kostelem Narození Panny Marie věnované více méně středověku a vlivu kláštera benediktinů na Ostrově se třetí Info sešit bude věnovat renesanci a baroku – historii Hradištka a okolí. Nejprve se renezanční tvrz proměněná na barokní zámek stala opěrným místem strahovských premonstrátů v této lokalitě a později se blízké Píkovice staly centrem rekreace první republiky na Sázavě. Historie Hradištka, Brunšova, Píkovice a okolí bude vyprávěna z nového pohledu na dějinné souvislosti a objevy.

Mezi řekami, Mgr. Jan Vizner,
Lucie Hašková, Václav Šmerák.

Z obsahu ZPRAVODAJE PODZIM/ZIMA 2019

Editorial	1	ŠKOLA, ŠKOLKA:	
Telegraficky	1	Výlet za poznáním	12
Info sešit Hradištka a okolí	1	Zprávičky z naší školičky	12
Z JEDNÁNÍ ZO, ZPRÁVY Z ÚŘADU:		KNIHOVNA:	
Zastupitelstvo jednalo 7. srpna 2019	2	Knihovna pro každý věk	13
Zastupitelstvo jednalo 30. září 2019	2	TALENT:	
Zastupitelstvo jednalo 13. listopadu 2019	2	Adrian Štěrba: Rád bych tančil v divadle	14
O přípravě rekonstrukce mostu Dr. E. Beneše	3	SPOLEČENSKÁ KRONIKA:	
Oranžový přechod nadace ČEZ	3	Zlatá svatba manželů Počarovských	15
Povinnosti uživatelů a vlastníků vodovodních a kanalizačních přípojek	4	Kalendářium	15
Co jsem viděl z popelářského vozu	4	Vítání občánků – 19. října 2019	15
Zamyšlení nad stavem autobusových zastávek	5	LIDÉ:	
Cesta k nové vlakové zastávce	5	Kouzlo skleněného betlému	16
Tašky na tříděný odpad	5	Zas o něco hezčí	16
TÉMA: JEDEN ROK S...:		Ohlédnutí za festivalem Trampské Píkovice	17
„A takhle my si tu žijeme...“	6	SPOPKY:	
Střípky ze života zaměstnance komunální party	7	Léto bylo pro hasiče o něco klidnější	18
Tatí, co vlastně dělají myslivci?	8	Nové zásahové přílby a lodní motor	18
Ze života fotbalového trenéra	9	Vltavan je stále akční	19
ROZHOVOR S MILANEM VÁLOU:		Z PŘÍRODY:	
„Naším hlavním úkolem je přilákat děti ke sportu	10 – 11	Strom, jehož jméno je katalpa	20

Zpravodaj obce Hradištka – podzim/zima 2019, čtvrtletník vychází 5. prosince 2019. Vydává obec Hradištka pro obyvatele a rekreanty Hradištka, Brunšova, Píkovice a Rajchardova, IČ 00241245. Evidence MK ČR E 17527. Náklad 1 200 výtisků – zdarma. Distribuce Česká pošta. Tisk Kaliba. Redakce: Lucie Hašková, Rudolf Zdeněk, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek, Ing. Ladislav Vondrášek, Mgr. Jana Chadimová. Grafická úprava: PAPAVER. Kontakt na redakci prostřednictvím obecního úřadu nebo na e-mail: redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz. Uzávěrka příštího čísla je 10. března 2020.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 7. SRPNA 2019

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IP-12-6012134/1 mezi ČEZ Distribuce, a.s. a obcí Hradištko za účelem umístění stavby zařízení distribuční soustavy – kabel NN.
- Výsledek výběrového řízení zadávaného v režimu podlimitní veřejné zakázky na stavební práce pod názvem „Hradištko – lokalita Nade Vší, tlaková kanalizace – napojení na ČOV Pikovice“, ve kterém byla

komisí vybrána společností ZEPRIS s. r. o., s nabídkovou cenou 54 761 105,87 Kč bez DPH.

- Uzavření dodatku č. 1 se zhotovitelem ACG-Real s.r.o. na stavební práce pod názvem „Rekonstrukce, modernizace a rozšíření Základní školy Hradištko, stavební objekt na p. st. 13, čp. 33 – přístavba a nástavba“.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 1/2019 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání

a odstraňování komunálních a ostatních odpadů.

- Rozpočtovou změnu č. 04/2019, kterou se zvyšují rozpočtové příjmy o částku 5 614,5 tisíc Kč na celkových 81 106,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně a rozpočtové výdaje se zvyšují o částku 5 914,5 tisíc Kč na celkových 88 795,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně.
- Smlouvu č. 1176/B1/2019 o poskytnutí finančních prostředků z rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2019.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 30. ZÁŘÍ 2019

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Záměr prodeje pozemku odděleného z pozemku p. č. 389/23, ostatní plocha, manipulační plocha, o výměře 471 m².
- Aktualizaci úseků komunikací, které budou zařazeny Obecním úřadem Hradištko do kategorie místní komunikace podle přehledu aktualizovaných úseků.
- Přijetí dotace ve výši 1 282 319 Kč z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Infrastrukturního fondu na realizaci projektu „Hradištko – lokalita Nade Vší, tlaková kanalizace, napojení na ČOV“.
- Přijetí dotace z Ministerstva kultury z programu Veřejné informační služby knihoven (VISK), podprogram Informační centra veřejných knihoven (VISK 3 – 2. výzva) na projekt „Modernizace knihovního systému a zavedení půjčování e-knih“.
- Rozpočtovou změnu č. 05/2019, kterou se zvyšují rozpočtové příjmy o částku 881 tisíc Kč na celkových 82 487,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně a rozpoč-

tové výdaje se zvyšují o částku 698 tisíc Kč na celkových 89 493,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně.

- Střednědobý výhled rozpočtu obce Hradištko na roky 2020 – 2023.

Zastupitelstvo bere na vědomí:

- Informaci starostky o přípravách rekonstrukce mostu Dr. Edvarda Beneše a podaných požadavcích obce Hradištko.
- Informaci starostky o připravovaných změnách pronájmů části prostor v čp. 327, dále budovy čp. 303 a části pozemku (obojí k.ú. Hradištko pod Medníkem) a části pozemku par. č. 700/13 (k.ú. Štěchovice).
- Informaci starostky o postupu stavebních prací investiční akce Přístavba a nástavba ZŠ Hradištko s blížícím se termínem dokončení I. etapy.
- Informaci místostarosty o přípravách investiční akce „Hradištko – lokalita Nade Vší, tlaková kanalizace, napojení na ČOV“.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Zprávu o vyhodnocení požadavků uplatněných k návrhu zadání územního plánu Hradištko.

Zastupitelstvo obce souhlasí:

- Se závěry uvedenými ve Zprávě o vyhodnocení požadavků uplatněných k návrhu Zadání územního plánu Hradištko.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Ve smyslu ustanovení § 6 odst. 5, písm. b) a § 47 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění, upravené Zadání územního plánu Hradištko.

Zastupitelstvo obce ukládá starostce:

- Zajistit zpracování návrhu územního plánu v souladu se schváleným zadáním.
- Zaslát registrační list Krajskému úřadu Středočeského kraje.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 13. LISTOPADU 2019

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Výkup a uzavření kupní smlouvy na pozemek parc. č. 80/21, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 14 m². Celková částka činí 980 Kč.
- Pojmenování ulice s názvem Na Domku v místní části Rajchardov. Jedná se o ulici v zástavbě RD na pozemku par. č. 80/27.
- Uzavření Smlouvy o poskytnutí podpory na financování sociálních služeb pro občany obce Hradištko na rok 2019 s Centrem sociálních služeb Hvozdy, o.p.s. ve výši 5 000 Kč.
- Konečnou zprávu o průběhu likvidace společnosti Adarman s. r. o. v likvidaci.

- Rozpočtovou změnu č. 06/2019, kterou se snižují rozpočtové příjmy o částku 29 tisíc Kč na celkových 82 458,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně a rozpočtové výdaje se snižují o částku 120 tisíc Kč na celkových 89 373,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně.

- Podání žádosti o dotaci z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Program: 11753 Podpora územně plánovacích činností obcí, Podprogram: 117D5310 Podpora územně plánovacích dokumentací obcí, Název titulu č. 1: Územní plán. Uznatelné náklady jsou ve výši 520 300 Kč s DPH, z toho výše dotace představuje 80 % (částka 416 240 Kč), maximálně však 400 000 Kč.

Finanční prostředky na dofinancování akce obec uhradí z vlastních zdrojů.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Informaci starostky obce o výsledku z dílčího přezkoumání hospodaření obce za rok 2019 ze strany Krajského úřadu Středočeského kraje. Nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
- Informaci starostky o uzavření smlouvy o pronájmu části prostor v čp. 327 k poskytování rehabilitační péče pro dětskou a dospělou klientelu.
- Informaci starostky o vypsání výběrového řízení na pozici administrativního pracovníka / úředníka.

O PŘÍPRAVĚ REKONSTRUKCE MOSTU DR. E. BENEŠE

Štěchovický most je památkově chráněný, k rozsahu a způsobu provádění oprav se proto vyjadřuje Národní památkový ústav (NPÚ). Dle stanoviska NPÚ bude stávající pojezdový a pochozí mostní vršek zachován, budou posíleny závěsy, budou opraveny izolace a přechodové oblasti. K opravě nedojde dříve než v roce 2021.

V září proběhlo jednání, kde byli zástupci obce Hradištko, městyse Štěchovice, Krajské správy a údržby silnic (KSÚS) a také zástupci projektové a inženýrské kanceláře. Vyplynulo následující:

- Rekonstrukce mostu je pro jeho stavební stav nevyhnutelná a je potřeba ji zahájit v co nejkratším termínu. Nelze s jistotou odhadnout rychlost zhoršování stavu, který by nakonec mohl vést i k úplnému uzavření mostu.
- Odhad délky výstavby je na jednu stavební sezónu, tedy cca 8 měsíců. Obec navrhuje dát do plánu organizace výstavby (POV) a podmínek zadávací soutěže max. možnou délku pracovní doby během dne. KSÚS bude požadovat omezení pouze pro celkovou lhůtu výstavby.
- Bylo konstatováno, že z důvodu použitých technologií a prováděných prací bude muset být zcela vyloučená doprava přes most.
- Možnosti provizorního řešení: provizorní most technicky není kam umístit z důvodu nájezdových ploch. Zapůjčení velkých mostních provizorií (135 m) je problematické pro jejich nedostatek a také vysoké finanční náklady.
- Dopravní obslužnost: byl vznesen požadavek na zajištění minimálně pěšího provozu. KSÚS a projektanti považují za technicky a finančně nejvýhodnější řešení zřízení převozu.
- Je nutné opravu mostu koordinovat s projektem rekonstrukce silnice II/102.
- Zábor stavby předpokládá průjezdnou silnici II/102 a přístup do ulice „K Přehradě“ z Benešovské. Rekonstrukce bude počítat s opravou a úpravou křídla na hradištské straně.
- Do projektu a soupisu prací je třeba začlenit i opravy objízdných tras (pasport komunikací na objízdných trasách) a vyčlenit na ně dostatek finančních prostředků (odhad 1 mil. Kč). Před odevzdáním čistopisu dokumentace bude obcím předán k nahlédnutí položkový soupis prací.
- Délka objížděné trasy přes Krňany, Vysoký Újezd, Rabyni a Slapy je 30 km. Délka trasy přes Krňany, Kamenný Přívoz, Jílové u Prahy a Davli je 29 km.
- Diskutováno vložení rezervních chrániček pro IS (kabely). Vedení vodovodu je z hlediska památkové ochrany mostu zcela vyloučené. Bylo dohodnuto, že budou zachovány pouze stávající sítě pro vybavení mostu (VO, osvětlení plavebních znaků,

hodiny) a stávající optický kabel CETIN. KSÚS požaduje umístění jedné rezervní chráničky po obou stranách pouze pro vlastní účely. Chráničky bude možné umístit pouze v chodníkové části.

- Obec navrhuje při rekonstrukci vhodně zakomponovat veřejné osvětlení na mostě. Nutno projednat s NPÚ.
- Zástupci obcí vznesli podnět na možné vyřešení zamezení vstupu na horní plochu oblouku. Možná řešení je nezbytné projednat s NPÚ.
- V rámci jednání a diskuzí o možných náhradních trasách byl zmíněn i návrh místních občanů na zhotovení mostu z Pikovic přes řeku Sázavu poblíž vlakové stanice „Petrov-Chlomek“. Ulice na pravém „davešském“ břehu řeky Sázavy však není dostatečně kapacitní (obousměrná, jednopruhová). Odhadovaná délka přemostění je cca 87 m.
- Je nutné řešit opatření k zamezení překračování max. nosnosti mostu, tzn. zamezení vjezdu dvou nákladních vozidel s limitní vahou proti sobě. Vzhledem k tomu, že zvoleným způsobem rekonstrukce mostu nedojde ke zvýšení zatížitelnosti mostu, je nutné předejít poškození mostu jeho přetěžováním. V dlouhodobém horizontu, v souvislosti se zprovozněním dálnice D3 s nájezdu u Hostěradic a Jílového u Prahy, se silnice II/106 stane hlavní dopravní spojnicí z této lokality.
- Obec Hradištko je zřizovatelem základní devítileté školy, je spádovou školou pro žáky z obcí Slapy, Buš a Nové Dvory. Téměř všichni dojíždějící PID využívají pro

přestup či nástup autobusovou zastávkou ve Štěchovicích. Zachování propojení pro pěší mezi Hradištkem a Štěchovicemi je nutností.

- Obec Hradištko žádá posílení vlakové dopravy a návaznosti autobusové dopravy. Dále žádá pokrytí autobusové dopravy v rozsahu pravidelného jízdního řádu, obzvláště ve večerních hodinách. Zajištění autobusové zastávky před restaurací Rozmarná tak, aby vzdálenost pro pěší přesun do Štěchovic byl co možná nejkratší.
- Obec Hradištko žádá opravu a sanaci opěrné zdi na náplavce, která tvoří součást tělesa paty mostní konstrukce.
- Obec Hradištko žádá, aby na stanovených objízdných trasách nebyly v době objížděky prováděny žádné opravy komplikující dopravu.

Text: RADKA SVOBODOVÁ;

foto: Rudolf Zděnek

ORANŽOVÝ PŘECHOD NADACE ČEZ

V loňském roce jsme prostřednictvím charitativní mobilní aplikace EPP a projektu Pomáhej pohybem získali od NADACE ČEZ příspěvek na realizaci osvětlení přechodu u restaurace Japeka. Body nasbírané pohybovou aktivitou v aplikaci EPP byly přepočítány na peníze, a obec tak získala příspěvek 120 000 Kč.

Legislativní náležitosti spojené s realizací (zpracování projektové dokumentace, projednání s dotčenými orgány, podpis smlouvy s Krajskou správou a údržbou silnic) byly dokončeny v září 2019 a v průběhu listopadu byly u přechodu osazeny

dva nové sloupky nasvětlující přechod, což řidičům zajistí lepší viditelnost a chodcům větší bezpečnost.

Děkujeme všem, kteří jste projekt podpořili, a věříme, že řada z vás vlastním aktivním pohybem prostřednictvím aplikace EPP pomáhá i nadále.

Text: RADKA SVOBODOVÁ

Povinnosti uživatelů a vlastníků vodovodních a kanalizačních přípojek

Označení „vlastníci“ je zde namístě, protože bychom vám rádi připomněli povinnosti, které z tohoto titulu vyplývají. Obec Hradištko, jako jedna z mála obcí, zajišťuje komplexní služby spojené s připojením objektu na vodovodní řád. Jediným úkonem ze strany zájemce o připojení je podání žádosti na adresu obce a ostatní záležitosti, jako je předložení smlouvy, zajištění projektu, zajištění vyjádření dotčených orgánů a správců sítí, zajištění podání žádosti o územní souhlas až po samotnou přípravu a realizaci vodovodní přípojky, zajišťuje obec.

Součinnost poskytujeme vlastníkům i při případné údržbě, opravách a haváriích vzniklých na vodovodních přípojkách. Snahou obce je zajistit provoz vodovodní infrastruktury s co nejmenší poruchovostí, což však nelze bez součinnosti vás, vlastníků nemovitostí. A to především z důvodu, že vodovodní šachta s vodoměrem je ve většině případů na pozemku vlastníka, a tak případnou vzniklou poruchu na vodovodní přípojce může odhalit pouze její uživatel. Zejména pak v případě, kdy dojde k úniku vody kvůli poruše na potrubí za vodoměrem, je pak nepříjemným důsledkem fakturovaná částka za odebranou vodu. Proto vás žádáme, abyste ve vlastním zájmu průběžně nahlédli do svých vodoměrných šachet a zkontrolovali, zda nedochází k nechtěnému úniku.

Jak zazimovat vodovodní přípojku

Stejně důležité je správné „zazimování“ vodovodní přípojky a nepodceňujte ani zazimování rekreačních objektů. Pokud tedy opouštíte chatu na celou zimu, nikdy nesmíte zapomenout vypustit z vodovodního systému veškerou vodu. Pokud máte vodoměr umístěn venku v šachtě, přesvědčte se, že je dobře uzavřena. Pokud šachty by měl být přikryt te-

pelnou izolací. V případě, že mají uhodit silné mrazy, měl by být i samotný vodoměr řádně zateplen – obalen tepelnou izolací, která k měřicímu zařízení nepropustí chlad. Důležitý je i materiál, který majitel k ochraně použije. K zateplení vodoměrů nejsou vhodné materiály, které vlhnou. Chránit se musí i vodoměr, který je uvnitř objektu.

Problémy při provádění odečtů vody

Jedenkrát ročně je prováděn odečet stavu vodoměrů, přičemž je pověřeným pracovníkem současně prováděna vizuální kontrola přípojky. Je proto důležité umožnit mu přístup k vodoměru. Při letošním odečítání spotřebované vody se především u rekreačních objektů opět nepodařilo zastihnout všechny vlastníky nemovitostí. U objektů, kde nebyl vlastník zastižen, byly ponechávány tištěné informace s kontakty, kam je možné stav vodoměru nahlásit. Bohužel, mnoho vlastníků ani na tuto výzvu nereagovalo. Obracíme se tedy na vás touto cestou a žádáme, abyste vy, kteří jste neobdrželi vyúčtování za spotřebovanou vodu, kontaktovali pracovníky úřadu a domluvili možnost odečtu, případně stav vodoměru sami nahlásili na tel.č. 733 123 234, e-mail:

oedcty@hradistko.cz. Pokud nebude možné z naší strany učinit odečet a z vaší strany nebude prokázána žádná součinnost, jsme oprávněni vodovodní přípojku uzavřít do doby vyúčtování a úhrady skutečné spotřeby.

Nutná péče o kanalizační přípojku

Ty, kteří jsou připojeni také ke kanalizační síti, žádáme a připomínáme řádné zacházení s technologií uvnitř čerpací stanice. Kanalizační přípojky jsou téměř bezúdržbové, nicméně občasná nutnost omytí plováků proudem vody je nevyhnutelná. U objektů, které nejsou využívány celoročně, je pak velmi důležité vyčerpání jímky na minimální hladinu, a to nejen při „zazimování“ přípojky, ale i na dobu, kdy objekt opouštíte na dobu delší než jeden týden. Důvodem je nátok „zahníklých“ splašků do systému, který následně narušuje plynulý proces celého čištění. Instrukce byly předány každému uživateli. V neposlední řadě připomínáme povinnost zamezit vniknutí nežádoucích látek do kanalizace (např. chemikálie, oleje, vlhčené ubrousky a ostatní látky uvedené v seznamu v instrukcích provozu čerpacích stanic).

Velmi děkujeme za spolupráci a součinnost ve všech výše uvedených bodech. Ohleduplnost a správné provozování zařízení technické infrastruktury nám pak bude život opravdu ulehčovat.

Text: RADKA SVOBODOVÁ
a IVETA MYŠKOVÁ

CO JSEM VIDĚL Z POPELÁŘSKÉHO VOZU

Tak je to tady. Začátkem září jsem se poprvé ve svém životě svezl popelářským vozem. Nevzpomínám si, že bych po tom kdy toužil, a to ani jako malý chlapec. A proč se mi to přihodilo? Z několika důvodů.

Za prvé, a to byl hlavní důvod méj exkurze do tajů vyvážení popelnic, jsem si chtěl zmapovat, kudy vůbec naši obcí popeláři jezdí. Za druhé jsem dostal podnět od dispečerky svozové firmy, že řada ulic na Hradištku je pro svozové auto skoro neprůjezdná z důvodu přerostlých dřevin. A za třetí jsem byl zvědavý, co všechno jsou naši spoluobčané a chataři schopni do popelnic a kontejnerů vyhodit. A jak to celé dopadlo?

Už znám trasu našich popelářů. K tomu mám jednu poznámku. Je několik míst, kam se svozové auto nedostane. Lidé žijící v těchto ulicích tak odpad ukládají do obecních kontejnerů. Jsou však místa, kam pro odpad zajíždějí naši zaměstnanci, přestože svozové auto od těchto nemovitostí projíždí ve vzdálenosti menší než 100 metrů. Tato praxe z dob minulých, kdy pracovní četa sváží odpad, místo aby pracovala na údržbě obce, se mi jeví jako zbytečná a neekonomická. Mám pocit, že dotáhnout poloprázdnou (protože samo sebou třídíme) popelnici na kolečkách do trasy svozové firmy, není pro nikoho problém. Tak to vidím já.

Hlavní překážky v ulicích

K průjezdnosti komunikací mám pouze jedno slovo: PEKLO! Z valné části je profil komunikací výrazně zúžen větvemi stromů přerůstajících přes ploty ze soukromých pozemků. Jsou však extrémní, kdy na obecních pozemcích na kraji komunikace jsou bez vědomí obce načerno vysazeny živé ploty, jehličnany a různé jiné dřeviny, které brání průjezdu nejen komunální techniky, ale také vozidlům IZS. Častou překážkou jsou i rozmístěné kameny na okraji komunikace, aby auta nejela přes chatařův anglický trávník na obecním pozemku. A do třetice parkování aut. To je kapitola sama pro sebe. V několika ulicích jsme projeli pouze proto, že řidič svozového auta je prostě šaman s dlouholetou praxí. Neumím si představit, že by těmito místy měla projet vozidla HZS v případě mimořádné události, a to především za tmy. A zase extrém. V Pikovicích jedna dáma nechala své auto za-

parkované 1,5 metru od plotu a odjela vlakem do Prahy. Vůbec jsme ulicí neprošli. Naléhavě vás tedy žádáme, abyste se zamysleli nad tím, jak a kde parkujete.

Také apelujeme na ořezání dřevin. První listopadovou sobotu jsme vyzvali obyvatele Velké Podkovy a přilehlých ulic k ořezu keřů s možností likvidace štěpkovačem. Obecní partě, která ořezávala přesahující větve ze soukromých pozemků, pomohl pouze jeden občan...

A copak jsme našli v popelnicích, o kontejnerech nemluvě? Další hrůza! Plasty, papír, tetrapak, elektro a především tuny bioodpadu! Když svozové auto opouštělo Hradištko, tak vezlo zhruba 12 tun odpadu, z toho minimálně 5 tun nebyl zbytkový komunální odpad (odpad po vytrídění). A co nás stojí 1 tuna odpadu? Pouhých

1 840 Kč. Každý týden odjíždí z Hradištko dva popelářské vozy s komunálním odpadem. Neboli $5 \times 2 = 10$ tun týdně. $10 \times 1\,840 = 18\,400$ Kč týdně. 52 týdnů $\times 18\,400$ Kč = **956 800 Kč.** Takže krásně vyhozený milion, za který se mohly třeba opravit silnice. Tak to vidím já.

Text a foto: JIŘÍ AUTERSKÝ

ZAMYŠLENÍ NAD STAVEM AUTOBUSOVÝCH ZASTÁVEK

Když jsme poprvé v souvislosti se stavbou chodníku na Rajchardově zmínili na zastupitelstvu slovo zastávka, vyvstal nám před očima obrázek všech budek a přístřešků, které se v naší obci nacházejí a které jsou ve všech případech ve velmi žalostném stavu. A to jich máme pouze sedm z celkem šestnácti zastávek.

Vzhled zastávek při každodenním pohybu po obci téměř nevnímáme, ačkoli o kulturnosti občanů v místě žijících vypovídají mnoho. V průběhu 20. století se zastávky staly součástí české krajiny, stejně jako v minulosti kapličky, smírčí kříže nebo boží muka. Jejich neutěšený stav vypovídá o tom, jak málo pozornosti je jim věnováno, ačkoli jejich pravidelná údržba nevyžaduje velké úsilí ani náklady v porovnání s velkými investicemi, které jsou v obci realizovány.

Pestrost typů zastávek

Začnete-li si při svých cestách napříč naší republikou všimnout zastávek, neujde vám jejich rozmanitost – od starých plechových přístřešků přes zděné či dřevěné boudičky až po modernější typy prosklených přístřešků. I na Hradištku se dají vysledovat určité celorepublikové „trendy“. V Pikovicích dosluhují plechové přístřešky, u zámku a na Brunšově stojí novodobé průhledné zastávky ze skla a plastu, poškozené zubem času, ale i tím, že si je lidé často pletou s veřejnými vývěskami. Zděné zastávky, podobné té, která stojí u rybníku, v některých obcích dokázali proměnit v útulné světničky či obývací pokoje, jako je tomu například v obci Krucemburk nebo Maněšovice. Ta hradištská, stejně jako ostatní zastávky, na proměnu teprve čeká. Rozhodli jsme se postupně obnovit autobusové zastávky v obci a vymýšleli, jaký typ

přístřešků vybrat. S hojným rozšířením typových zastávek se vytrácí pestrost, originalita a mnohdy i prvky lidové tvořivosti. S nápaditostí však stoupá i pořizovací cena. Inspirací pro nás byla například nová zastávka na Slapech, jejíž stěny zdobí staré fotografie a informace z historie obce.

Nová zastávka pro Rajchardov

Po nedávné zkušenosti s realizací vlakové zastávky s vlastním charakterem a vztahem k místu, jsme i tentokrát oslovili několik místních architektů, zda by nám s tímto úkolem pomohli. Návrhu takové zastávky, která bude stejně praktická jako typové prosklené zastávky, které se dnes instalují nejčastěji, ale bude doplněna drobnými detaily, které půjdou ruku v ruce s charakterem naší obce a jejími typickými znaky, se ujal

architekt Jiří Hejl. Vznikl nápad na originální logo pro každou zastávku zvlášť. Na zastávkách se tak objeví kandík, pádlo, korbel piva či keramický džbán. Motivy odkazují nejen na všeobecně známé fenomény, jako je výskyt vzácné rostliny na Medníku nebo tramping, ale i na dávno zaniklé budovy či řemesla. A tak bude zastávka na Brunšově odkazovat na tradici hrnčířství nebo zastávka u rybníčku na pivovar, ve kterém se vařilo pivo ještě v minulém století.

Největším oříškem pro nás bylo vymyslet motiv pro zastávku na Rajchardově, kde bude stát nová zastávka jako první. Lámali jsme si hlavu s tím, co je pro tuto místní část obce typické. Rajchardov je pojmenován po rodu Rajchardů, kteří zde v minulosti obývali dům, jenž tu dlouhou dobu stál na samotě jako jediná stavba v této lokalitě. Ve staré mapě jsme objevili nápis „Wasenmeister“ a dopátrali jsme se toho, že zde byla rasovna. Motiv odkazující k této skutečnosti, která je dnes už neznámá, nám však připadal morbidní, a tak jsme se inspirovali místním názvem objevujícím se v novějších mapách, který zní „Na domku“. Obrázek domečku vypálený do cedule s názvem zastávky tak připomíná dobu před necelým stoletím, kdy zde stál pouze jeden jediný dům. A vy už teď víte, proč stál tak stranou tehdejších obydlí částí Hradištska i Brunšova.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ;
foto: Rudolf Zděnek

CESTA K NOVÉ VLAKOVÉ ZASTÁVCE

Koncem června jsem byl spolu s dalšími architekty z Hradištska požádán paní starostkou o pomoc. Byla čerstvě seznámena s plánovanou podobou zastávky Petrov u Prahy, její zklamání jsme všichni sdíleli.

Během pár dní jsme vytvořili několik nápadů, ačkoli nikdo z nás ani nevěřil, že by bylo možné situaci ještě odvrátit, neboť limitem byla rychlost odevzdání, jednoduchost konstrukce, cena srovnatelná s původně plánovaným přístřeškem a nulový honorář. Vybraný návrh jsme po pár úpravách předali drahým k dopracování. Po delší odmlce se mi podařilo spojit s Ing. Vlasákem, který měl na starost realizaci. Bylo zřejmé, že dráhy nemají s atypickými zastávkami zkušenosti, ovšem především díky jeho nasazení se celá akce posunula dál. Zamyšlená lehká konstrukce střechy byla dvorním statikem drah mírně předimenzována, chybějící betonáž sloupků byla nahrazena bočními zavětrovacími plechy. V okolí přístřešku musely zůstat všechny stávající prvky a sestava zamřížovaných krabic byla doplněna sloupky nesoucími typizo-

vané cedule. Výsledek možná nebude úplně podle mých představ, ale jsem moc rád, že se podařilo pohnout se zaběhnutými postupy, stačí k tomu vůle jednotlivců. Díky!

Text: Ing. Arch. JAKUB LOUČKA

TAŠKY na tříděný odpad

Obec Hradištko ve spolupráci se společností EKO-KOM nakoupila tašky na tříděný odpad, které jsou pro občany Hradištska k vyzvednutí zdarma ve sběrném dvoře.

Jedná se o tašky na papír, sklo a plast + tetrapak o objemu 40 litrů, které jsou omyvatelné a v nichž se odpad dobře skladuje a zároveň snadno doveze na místo určení. Doufáme, že vám pomohou s tříděním odpadu a pokud možno vás s tříděným odpadem nasměrují na sběrný dvůr.

Od poloviny listopadu se sklo netřídí podle barvy, ale veškeré sklo se ukládá pouze do jednoho (zeleného) kontejneru na směsné sklo. Kontejnery jsou umístěny na všech stanovištích, kde se nyní nacházejí kontejnery na plast.

Text: JIŘÍ AUTERSKÝ

Divíme se, že v obci není posekáno a že je tolik nepořádku u popelnic. A až přijde první přívál sněhu a my budeme chtít vyjet autem ze vrat, budeme nadávat, jak to že u nás ještě nikdo neprohrnul. Hasiči jsou jen banda, která každý čtvrtek vyседává v klubovně. A co ti myslivci? Všechnu zvěř nám tu vystříleli, nebo naopak nestříli vůbec a my máme celou zahradu zrytou od divočáků. A co teprve fotbalisti? O těch raději nemluvit. To je sorta, která zabere celou tělocvičnu a kdyby se chtěl někdo proběhnout na hřišti, tak ho prý vyženou.

Že vás něco podobného nikdy nenapadlo? S takovými názory se ale fotbalisti, myslivci, hasiči i pracovníci čtyř setkávají dost často. Proto sepsali, jakým činnostem se během roku věnují a co všechno jejich práce obnáší.

„A TAKHLE MY SI TU ŽIJEM...“

...to jsou slova, která pronesl zástupce velitele ve chvíli, kdy se naše jednotka sboru dobrovolných hasičů vracela ze zásahů, při nichž jsme nejprve řešili požár přístavku rodinného domu a posléze výbuch propanbutanových lahví a následný požár chaty – to vše ve 30stupňovém vedru, zcela propocení a vyčerpaní. Při vzpomínce na ta slova vznikl nápad popsat, jak vlastně vypadá život dobrovolného hasiče v naší obci, a to prostřednictvím následující zповědi imaginárního člena jednotky.

Jaro

Přichází jaro, pozvolna se začíná oteplovat a do obce najíždějí první chataři. Zahrada si žádá svoje, a tak je první hezká sobota zahalena dýmem z pálení zahradního odpadu. I já se snažím něco udělat se svojí zahradou, ale kolem 15. hodiny je naší jednotce vyhlášen požární poplach kvůli požáru nahromaděného zahradního odpadu u lesa na té a té adrese (takovéto vyhlášení poplachu může přijít kdykoliv během dne i noci, 365 dní v roce). Zahodím tedy zahradní náčiní a vyběhám směrem k hasičské zbrojnici, kde se setkávám s dalšími členy jednotky, rychle se převlékáme, nasedáme do auta a vyrážíme k ohlášené události (od vyhlášení poplachu uplynulo cca 6 minut). Po příjezdu na místo, kam mezitím naše sirény přilákaly celou řadu diváků, zjišťujeme situaci, natahujeme hadice a samozřejmě hasíme. Ve chvíli, kdy dorazí profesionální hasiči, je již téměř vše uhašeno a my se po kontrole z jejich strany vracíme zpět na základnu. Po rychlém občerstvení v hostinci (spojeném s vyhodnocením zásahu) se vracím na svou zahradu uklidit nářadí, které jsem tam při svém úprku k zásahu poházel, a manželka se diví, kam jsem to vlastně zmizel.

Léto

Je krásný letní večer a k nám na návštěvu dorazili naši známí, chceme něco ogrilovat, popít a pobavit se. Roztopím gril a začnu dělat maso, v lednici se zatím chladí pivo. Vtom zazvoní mobil. Kdesi na Posázavské stezce má někdo vážné zdravotní potíže a zdravotnická

tím domů, návštěva je pryč, rodina už spí, maso je snědené a pivo vypité...

Podzim

S podzimem obvykle přichází větrné počasí a ani tento rok není výjimkou, meteorologové hlásí, že se do našich končin blíží vichřice. Vítr udeří podle předpokladů kolem deváté hodiny a po 15 minutách je hlášen spadlý strom přes silnici mezi Hradištěm a Píkovicemi. Následuje klasický scénář – přespolní běh do zbrojnice, výjezd na místo, likvidace problému. Když se vracíme na základnu, je nám ohlášen další strom, pak další a další. Celá akce končí se soumrakem a já si uvědomuji, že jsem vlastně téměř celý den strávil na zásahu s hasiči (původně jsem chtěl doma vymalovat koupelnu, ale to zkrátka počká).

Zima

Přišla zima a začíná topná sezóna. Opět se rozhlížím po obci a sleduji dým z komínů, u nichž tipuji, který jako první zavíní požár (to už je holt taková moje deformace...). Těsně před Vánocemi mě probudí ve tři hodiny ráno můj mobil. Chvilí váhám, neboť

poslední dny bojují s virózou, ale nakonec zvítězí smysl pro povinnost a vyrazím. Ze svolávacího telefonátu a přidružené aplikace víme, že hoří chata poblíž Posázavské stezky („zase,“ povzděchnu si). To znamená opět nechat auto v Pikovicích a všechno (hadice, čerpadla a benzín do nich, svítilny, dýhací přístroje atd.) odnést v rukách k požáru. Cestou kolem Sázavy už zdálky vidíme, jak je celé údolí ozářeno světlem ze šlehajících plamenů a nás čeká 1 km dlouhý běh „s plnou polní“, ve tmě a po úzkých stezkách na místo. Naštěstí je hořící objekt celkem blízko řeky, do níž umístíme čerpadla, natáhneme hadice a začneme vodou chránit okolní chaty, protože ta hořící je kompletně zasažena plameny a zachránit už se nedá. V té

chvíli se dozvídáme, že navzdory prvotním informacím v okamžiku vypuknutí požáru v chatě někdo byl a utrpěl zranění. Jelikož je nás na místě stále ještě celkem málo (posily jsou teprve na cestě), máme problém s tím, abychom zvládli poskytnout první pomoc zraněnému a současně bránili požáru v šíření. S nasazením všech sil se nám to nakonec podaří a po třech hodinách bojového nasazení je požár prohlášen za zlikvidovaný. Vracím se domů po rozbřesku zpocený, špinavý a načichlý kouřem (kočka se mě ve dveřích lekne a uteče se schovat pod postel). Moje viróza způsobila, že jsem opravdu vyčerpaný, ale slíbil jsem rodině, že dojeďu na nákup, a tak se rychle vysprchuji, převléknu a vyrazím. U řezníka potkávám další kluky z naší

jednotky, jak chvílemi ve frontě pospávají a také doufají, že se během dne alespoň trochu dospí – zítra jsou totiž Vánoce. Zhruba takto vypadá život dobrovolného hasiče v Hradištku, pokud jde o zásahy u požárů a dalších událostí. K těmto akcím si ještě připočítejte pravidelná cvičení, školení, údržbu techniky, přípravu a realizaci akcí pro veřejnost a další a další záležitosti, kterými se jako hasiči zabýváme. Možná si říkáte, kolikrát do roka mi takto zazvoní mobil a proč tohle všechno vlastně dělám? Odpověď na první otázku zní 40x až 50x za rok a dělám to jednoduše asi proto, že mě to baví...

Text: za hasiče z JSDH Hradištko
ZDENĚK PROŠEK

STŘÍPKY ZE ŽIVOTA ZAMĚSTNANCE KOMUNÁLNÍ PARTY

ZIMA

Prší a protože nesněží, hrabeme listí. A že ho letos je. A to nás čeká celozimní prořezávka dřevin v ulicích. Už aby začalo sněžit. Jsme připraveni. Na radlicích jsme vyměnili gumy, dali nové vlaječky a provedli kontrolu stavu a zkoušku funkčnosti. Sůl a štěrk jsme naviezli do skladu. Sypače máme připravené a odzkoušené, tak kde je ten sníh.

Blíží se advent a rychle. Tak rychle ozdobit stromček. Takže dvě plošiny a tři dny v koruně stromu.

Na zámku netopí akumulačky, je třeba uklidit po obci, je rozbíjej kontejner na Sekance, na schodech na Brunšově je utržené zábradlí a ještě zaplácát díry v silnicích. Už aby sněžilo! Sněží, jsou tři hodiny ráno a už dvě hodiny jezdíme, až se z multikár kouří. V Pikovicích to zas klouže jak na Kaprunu a kostky na Ovčíčkách jsou jak bobová dráha v Harrachově. Je šest hodin a konečně si můžeme dát čaj a pak rychle doplnit drť a sůl. Všechno jsme shrabali a už nám volají, že tady a tam není uklizeno, jak by si občané přáli. Tak znovu do terénu. Jo a chodníky, tak ty ručo. Je dešť a všechno to taje. Co neroztaje, to v noci zmrzne. Večer to radši posolíme znovu.

Kde jstééé?! Už je jedenáct a musíme navozit obědy ze školky do jídelny. A po obědech zase všechno navozit zpátky. A natankovat se musí, protože jsme to všechno vyjezdili. Tak hurá na Slapy na pumpu.

A zase sněží. A zase jsou tři ráno. A zase Kaprun. A zase sůl. A zase drť. A zase obědy. A zase tankovat. Už aby přišlo jaro. To bude pohoda.

JARO

Nesněží. Konečně. Dořežeme zarostlé ulice, než začne růst tráva. Sundáme sypače, uklidíme pluhu a připravíme sekačky, křoviňáky a traktúrky. Uklidíme nepořádek po zimě a v klidu počkáme na léto.

Tak je po klidu. A zase rozbítý kontejner, který musíme opravit, a utržené zábradlí, díry na silnicích, obědy do školky, odvézt popelnice, natankovat, doplnit sáčky na psí lejna, vysypat koše a uklidit po obci.

Velikonoce nám daly zabrat, takový bordel u popelnic jsme ještě nezažili. Nechápu, jaký je problém odvézt odpad do sběrného dvora. Když už chci mít chatu, odvezu ho na sběrnák a nenahážu to kolem kontejnerů. Že to stojí benzín a hromadu času? To my samozřejmě víme.

Bude pomníček, tak to musíme hezky uklidit a připravit. Už aby přišlo léto. Jo a už roste tráva.

LÉTO

Roste tráva. To není tráva, ale snad bambus, letos je to peklo. Sekáme, sekáme, sekáme, sekáme a pořád je to málo. Sekáme náves, sekáme školku, sekáme Pikovice, sekáme Brunšov, sekáme studny, sekáme vodojem, sekáme Šlemín a zase sekáme náves.

A namotat struny na křoviňáky a vyčistit sekačky a promazat techniku a odvézt všechnu tu posekanou trávu a kaly z čistíčky a tu a tam

nějaká babička shrabe louku nebo škarpu u silnice, a tak to holt taky odvezeme.

A zase jsem křovákem vymetl to, co jsem nechtěl! Peklo, smrdím jak Berouskův tygr. Holt musím na garáž, umejt a převlíct. Ještě že je léto a sluníčko v hadici ohřálo vodu. Nahatej stojím vedle garáže jak mukl a kolega na mne stříká chladivou vodou, já ze sebe drhnu lejno a sním o sprše s teplou vodou.

Jo a byl jsem na dovolený.

A do toho všeho zase někdo rozbil kontejner na Vojtěšce a na autech padá technická a obědy do školky a uklidit schody na Brunšově a zaplácát díry na silnicích a uklidit kolem kontejnerů a zamést chodníky a vysypat koše a doplnit sáčky na psí lejna a škola potřebuje něco přestěhovat a je potřeba obnovit dopravní značení a jet natankovat a zase uklidit okolo kontejnerů a do toho to vedro jak na Sahaře. Už aby byl podzim.

PODZIM

Pořád roste tráva a už padá listí. Ještě že do toho nesněží! Takže schizofrenie. Sekáme trávu, hrabeme listí a už nám přivezli posypovou sůl. Připravít na zimu, nasadit sypače, připojit pluhu, navézt drť, nabrousit hrabla a najít kulicha.

A zase někdo rozbil kontejner na Budákově a obědy do školky a uklidit schody na Brunšově a zaplácát díry na silnicích a uklidit kolem kontejnerů a zamést chodníky a vysypat koše a doplnit sáčky na psí lejna a škola potřebuje něco přestěhovat a jet natankovat a zase uklidit okolo kontejnerů a nezapomenout na státní svátky vyvěsit vlajky a na zámku natáhnout hodiny.

Vedoucí nám slíbil prémie! Jenže už potřetí a jeho heslo je, že když to slíbíš třikrát, tak je to, jako bys to udělal. Tak nevím.

Tak snad už aby přišla zima.

Text a foto: JIŘÍ AUTERSKÝ

TATI, CO VLASTNĚ DĚLAJÍ MYSLIVCI?

Ve škole kluci říkali, že jen vraždíte zvířátka, která vystrčí hlavu z lesa, a že vás lidi nemají rádi. Je to pravda? Víš Vítku, ono je to těžké, dnes hodně lidí posuzuje jiné lidi a jejich práci podle toho, co mu kdo namluví. Každý je hned odborníkem na vše i na to, o čem nic neví, nebo o tom má jen nějaké představy. Pokusím se ti přiblížit, jak vypadá myslivcův rok.

Duben

První měsíc mysliveckého roku. V tuto dobu by měla mít zvěř hlavně klid, musí nabrat sílu po době nouze, samice se připravují na kladení mláďat, samcům musí narůst pořádné paroží. My se zase staráme, aby krmelce a zásypy byly prázdné, čisté a vydezinfikované. Poprosím Vendu, aby nám osel jetelem naše myslivecké políčko. Čeká nás také spousta práce a cvičení s Fredym, aby udělal zkoušky a získal loveckou upotřebitelnost. A víš, kde jsem byl včera? To ti radši ani říkat nebudu, tak jen pro čtenáře: u kříže u silnice ležela sražená srna, tím hrozným nárazem měla z těla vyrvaná dvě skoro vyvinutá srnčata. Když jsem to uklízel, brečel jsem...

Květen

Čtvrtého května jsem zahlédl první kladené srnče! Od 16. května začíná doba lovu srnců, jako první se odloví slabí a nemocní srnci. Prasata rozryla louky. Zákon nám ukládá úhradu škod zvěří na honebních pozemcích nebo nápravu. Aleš má traktor a travní brány,

kat a usušit. Čekají nás tři dny otáčení, kosení a úklid pod střechem.

Červenec

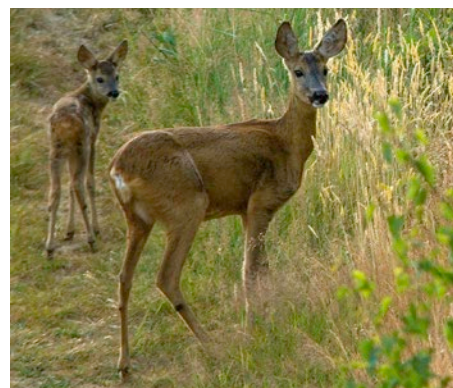
V Pikovicích a na Šlemíně opravíme zásypy pro drobnou zvěř. Jeden poničila voda, dva povalila prasata a na jeden spadla při vichřici větev. Začne srnčí říje, která bude vrcholit na svatou Annu. Určitě se spolu půjdeme podívat, jak se srnci odhání od srn, jak srny odbíhají, až nakonec tomu nejsilnějšímu srnci podlehnou. S Fredym jsme složili loveckou upotřebitelnost a připravujeme se na podzimní zkoušky.

Srpen

Napajedlo v lese nad pomníkem nám někdo zavezl střešní krytinou... Holt ho Míla znovu vybagruje, budeme doufat, že brzy zaprší a voda se v něm bude zase držet, zatím tam navezeme alespoň něco málo v barelech.

Září

Kromě kontroly dostatku soli v krmelcích opět začínáme zvěři přilepšovat ovsem a pše-

hodných kolemjdoucích. Všichni myslivci se snaží, aby lovená zvěř netrpěla, a po skončení honu se veškeré ulovené zvěři vzdá úcta, při tradičním výřadu s ohni a troubením na borlice. Do krmelců nosíme voňavé seno a sem tam přilepšíme nasbíranými kaštany, žaludy nebo jablíčky. Fredy už je mazák, má za sebou několik akcí, máme šikovného loveckého psa.

Prosinec

Stará myslivecká tradice říká, že na Štědrý den a na Hod boží zůstávají zbraně v trezoru a zvěři přilepšujeme dobrotami, aby také poznala, že jsou Vánoce. Kvalitní seno, oves, ječmen a pšenici dáváme jen do zásypů bažantům a kachnám, srnčímu nedělá dobře. Ještě horší pro srnčí je velké množství pečiva, a už vůbec ne neusušeného nebo dokonce plesnivého! Kdo to nezná, může v dobrém úmyslu způsobit srnčímu velké problémy, dokonce i smrt.

Leden

Nastala doba, kdy zvěř začíná čerpat energii ze zásob a nějaké velké přikrmování energetickými krmivby zase mohlo vést k poruchám trávení a úhynu. Do krmelce nosíme už jen kvalitní seno, možná trochu sušených jeřabin. V lese na sněhové pokrývce – obnově si všimáme stop a snažíme se odhadnout početní stavy jednotlivých druhů zvěře v honitbě.

Únor

Obvykle nejstudenější měsíc... Doplnujeme slaniska a v jeslích vyměňujeme seno za čerstvé. Pravděpodobně zažádáme o povolení přeléčení spárkaté zvěře medikovanými krmivby.

Březen

Obnovujeme pachové ohradníky, zase se nám začaly množit srážky se zvěří. Připravujeme podklady pro orgán státní správy myslivosti a výroční schůzi spolku.

Tak Vítku, až ti někdo zase řekne, že myslivci jsou jen vrazi a pro zvěř nic nedělají, už budeš vědět, co na to říct! Jsme hlavně hospodáři, stejně jako zemědělci, lesáci nebo odpovědní ochránci přírody. Vzájemná spolupráce a pochopení laické veřejnosti jsou pro naši práci důležité. Krásné Vánoce, štěstí a zdraví v novém roce přeje Myslivecký spolek Medník!

Text: za myslivce z MS Medník
RUDOLF ZDĚNEK

louky urovná. A ty si vezmi kyblík, svoláme brigádu a jdeme sbírat kamení. Na konci května začínají senoseče. Před sečí je třeba traviny projít a vyhnat nebo vynosit čerstvě kladená srnčata, ale i zajíce, bažantí slepice a dospělou srnčí zvěř, žací lišta si nevybírá a je krutá. Máme v honitbě asi 350 hektarů luk, posečené budou během čtrnácti dnů. S Fredym jsme po dlouhých hodinách cvičení složili zkoušky vloh, dokonce jsme vyhráli.

Červen

Vyrazíme na dětský den na hřišti, bude poznávačka (zase těžká) a vzduchovky. Další víkend brigáda, obnovíme pachové ohradník kolem silnice, honitba je plná mláďat. Srnčata, selátka, objevili se první bažantíci. Že by to byla mláďata od slepic, co jsme v březnu vypustili? Jetel na políčku už skoro kvete, je čas ho pose-

nicí. V září se na společných honech loví kachny divoké. Jezdíme do Pikovic, to si zase po prvním výstřelu vyslechneme... Fredy dohledal na ostrově svoji první ulovenou kachnu a ukázkově mi ji přinesl.

Říjen

Dva kýble s pšenici jsou pryč, někomu se asi hodily pro slepice. Začíná dančí říje, půjdeme poslouchat dančí rocháni. Je to skoro tak impozantní, jako když troubí jeleni. Stále pravidelně krmíme v krmelcích a zásypech jádrem. Hlavně žádné plesnivé krmivo, zbytky z kuchyně, zahřívající hromady zahradního odpadu za ploty.

Listopad

Hlavní lovecká sezóna, čas společných honů a naháněk. Předchozí období jsme o zvěř pečovali, nyní část odlovíme. Hon má jasná pravidla, dbá se hlavně na bezpečnost lovců i ná-

ZE ŽIVOTA FOTBALOVÉHO TRENÉRA

Konec června, končí sezona, začínají prázdniny, je potřeba vyrazit na dovolenou, protože v srpnu začínáme nanovo a tak pořád dokola. Je to tak, trenéři malých fotbalistů si svůj čas a své volno řídí podle fotbalové sezony a často se ptám, co je k tomu vede?

Samozřejmě, někteří trénují svoje děti a vlastně to dělají tak trochu pro sebe, jenomže nevedou jen svoje děti, tráví svůj čas i s desítkami dalších, které mají také své rodiče, a ti naopak berou jako samozřejmost, že na tréninku přeci trenér bude. Jsem moc rád, že se nám na Hradištku daří tento „požadavek“ plnit, ale je to stálý boj a čím starší kategorie, tím je to složitější.

Přichází srpen, užili jsme si měsíc volna, plusy z domova jsou nasbírané, začínáme. Sezónu zahajujeme soustředěním, starší jedou na týden, mladší na čtyři pět dní, tak si beru dovolenou, odepíši jeden kompletní víkend s rodinou a odjíždím pocíkat si trochu nervy s poměrně početnou skupinou více či méně rozmazlených nebo naopak „dospělých“ kluků, ze kterých se ale během pár dnů stává skupina fajn parťáků, skoro se mi nechce je vracet. Nenutíme hráče na soustředění za každou cenu jet, ale dnes už vím, že je velká škoda nejet. U těch menších máme skvělé zázemí v Klučenicích, tři kategorie hráčů představují až šestiletý věkový rozdíl, ale nikdy jsem nezažil nepřátelství či povyšování, kluci se učí od starších a rodiče u těch nejmenších jsou tam jen pro případ nenápadného pomocníka při uléhání a vstávání. Navíc se tu vytváří vazby mezi rodiči a tre-

néry a to je pro fungování týmu během sezóny hodně důležité. Žáci a dorostenci jezdí do Heřmanic a trenéři si to pochvalují. Co se tam děje, necháme jako tajemství účastníků, hlavně, že se až na drobné šrámy nikdy nic mimořádného nestalo.

Jak to chodí na tréninku

A po soustředění přichází už pravidelné tréninky a soutěže, v současné době vedeme přes 100 mladých fotbalistů v šesti kategoriích, trenéři jsou dva na mužstvo, zvládnout 15 až 20 hráčů na tréninku v jednom jde občas, ale ne pravidelně, co to pro trenéra znamená? Minimálně dva dny v týdnu 11 měsíců v roce odejít z práce a spěchat na trénink, ať se mi chce nebo ne, přeci nejde, aby tam na mě čekali. Cestou si přečtu pár omluvek, nejvíce, když je moc teplo, moc

zima, případně moc mokro, na místě zjistím, že někteří se ještě omluvit zapomněli, to u trenéra prostě bez zajištění náhrady nejde, i když často přijíždím na minutu přesně. Pak dvě hodinky na hřišti nebo v tělocvičně a večer rychle domů, většinou pln adrenalinu: „Proč jim musí trvat 20 minut, než mě začnou vnímat? Měl jsem ho vyrazit, aby už konečně věděl, že pět není půl šesté? To mě nebaví, nejradši bych s tím seknul!“

Co prožívám při zápase

Ještě trochu zajímavější jsou víkendy, to se hrají zápasy, jednou doma, jednou venku. Tady už je to s omluvkami horší, chceme vyrazit na výlet, jet na chalupu, bez toho našeho kluka se to přeci nezblázní. Jenže, co když si to řeknou všichni? Bohužel chodí místo omluvek i tzv. výmluvky, ty škodí všem, a hlavně učí kluky tak populárnímu návyku: „Když se ti nechce, tak teda nechod.“ Jenomže tenhle přístup se nám jednou vymstí. Naštěstí se to týká jen pár kluků a ti většinou stejně po nějaké době skončí. Běda, kdyby to dělal trenér, i když ani on to doma nevysvětluje lehce. A pak to přichází, sejdem se na hřišti, nervozita stoupá, začínáme stavět hřiště nebo nasedáme do aut a už se těšíme. Kluci se oblékají do dresů, sledují soupeře, menší porada a jdeme na ně! Zapomínám, že kvůli tomuhle jsem odmítl veškeré nápady na strávení skvělého víkendu, raduju se z podařené akce, chytám se za hlavu při nepochopitelných chybách, občas se pochvám, jak jsem je to hezky naučil, abych vzápětí poznal, že jsem je nenaucil vůbec nic. Zápas končí, byl to boj, někteří kluci se radují z výhry, někteří se ptají, jak jsme hráli. A já si říkám, co jsem mohl udělat lépe, na co se zaměřit na příštím tréninku, proč zas dělají ty samé chyby a pro jistotu hned zkontroluju tabulku, i když příručky píší, že na výsledcích u dětí nezáleží. No jo, to vím, ale stejně nikdo nehraje jenom proto, aby prohrával. Přesto u nás není prioritou vyhrávat za každou cenu,

nezbavujeme se hráčů jen proto, že nejsou tak talentovaní jako ostatní, a dnes máme radost, že po letech máme týmy ve všech mládežnických kategoriích, že kluci, kteří prošli naší mládeží od minipřípravky, a vydrželi až do dorostu, začínají hrát za dospělé.

Co mi přináší radost

A ještě chybí odpověď na otázku ze začátku „Proč to vlastně děláme?“ Prostě to mám rád, přes všechny minusy, které jsem zmínil, jsou tu obrovské plusy, kdy mi dělají radost děti i rodiče. Často se vracím domů s pocitem, že je to skvělé, jak dnes kluci hráli, jak trénovali, že to má smysl. Mám pocit, že dokážu částečně ovlivňovat v pozitivním směru chování dětí i mimo hřiště. U starších kategorií už trenér vidí, jak kluci, kteří na začátku přišli jen proto, že neměli na výběr, hrají a trénují se zaujetím, a ti, kteří byli šikovni už od začátku, jsou čím dál tím lepší. Jen asi Roman, Tonda a Miloš by mohli psát o tom, když se to pozitivní otáčí zpátky v negativní, kluci v dorostu mají spoustu jiných zájmů, rodiče jezdí na zápasy sporadicky a dá spoustu práce to všechno skloubit. Takže jako nejpozitivnější beru to, že náš dorost hraje krajskou soutěž, že ji hraje dobře a že se zdá, že bychom ještě aspoň pár let mohli mít i pro tuhle kategorii dost kluků. Ale to se teprve uvidí, všechno záleží na tom, jestli budeme mít dost trenérů a lidí, kteří nám budou pomáhat. Můžete to zkusit i vy!

A malý dovětek: Rád bych poděkoval všem našim trenérům, nejen mládežnickým. Strašně si vážím jejich práce a obětavosti a přeji jim, aby s fotbalem prožívali jen to pozitivní. Každý z nás už chtěl mockrát skončit a hledal motivaci, snad ji budeme nacházet znovu a znovu! Každá práce, kterou někdo dělá pro druhé, aniž by za to primárně vyžadoval odměnu, má smysl, a snažit se porovnávat, kdo vlastně dělá víc, je hloupost. Každý má jiné možnosti a prostředky a budme rádi, že na Hradištku spolky dobře fungují. Doufám, že jich s postupným růstem vesnice a budováním zázemí bude přibývat a do jejich činnosti se budou zapojoovat stále noví členové.

Text: za trenéry TJ Slovan Hradištko
LADISLAV VONDRÁŠEK

„NAŠÍM HLAVNÍM ÚKOLEM JE PŘILÁKAT DĚTI KE SPORTU“

Děni v obci ho zajímalo už od doby, kdy se na Hradiště přiznal. Dodnes je aktivní u hasičů a sportovců, a to nejen na obecní úrovni. Většina z nás ho zná především z obecního úřadu, kde do loňského roku pracoval. S MILANEM VÁLOU jsme si povídali především o sportu, a to jak o jeho úspěších a nečekaně trpkém konci nadějně kariéry, tak o problémech při zajišťování financí pro tělovýchovy a sportovní kluby.

➤ **Kdo vás přivedl ke sportu a jakým druhem sportu jste se věnoval?**

Začínal jsem na základní škole v Nové Bystřici pod vedením pana učitele Peška, dali jsme dohromady perfektní partu na basketbal, se kterou jsme v deváté třídě skončili na třetím místě v rámci celého Československa. Po skončení školy jsem se šel učit do Českých Budějovic do podniku Motor, kde jsem pokračoval a hrál druhou basketbalovou ligu mladšího dorostu. Všiml si mě výborný vychovatel z internátu Láda Koupal, který se zabýval atletikou v Rudé hvězdě České Budějovice, kam mě posléze přivedl. Začal jsem běhat tratě na 800 metrů a na prvním mistrovství republiky jsem skončil na pátém místě.

➤ **Proč jste si nakonec vybral sportovní chůzi?**

Můj běžecký styl nebyl dobrý, a protože jsem spíš chodil, než běhal, zařadili mě na dalších atletických závodech krajského přeboru v kategorii mladší dorost do disciplíny chůze a za dva měsíce tréninku jsem vyhrál krajského přeborníka. Odsud jsem se dostal na mistrovství republiky, kde mě nikdo neznal, největší borci z reprezentace zůstali za mnou a já jsem překvapivě vyhrál. Byl to nečekaný úspěch, a tak začala moje kariéra ve sportovní chůzi.

➤ **Čeho jste musel dosáhnout, než jste se stal profesionálním sportovcem v pražské Dukle?**

Pozvali mě do reprezentace a začal jsem jezdit na mezinárodní soutěže. Největší byla soutěž Družba, kde jsem skončil na druhém místě, a pak jsem byl na Mistrovství Evropy juniorů v Duisburgu v Západním Německu, kde jsem skončil na čtvrtém místě. Všichni mí kolegové byli profesionálové z renomovaných atletických oddílů ze Sparty, Slavie, Jablonce, kteří měli obrovské naděje. Já jsem tam jel jen do počtu a nakonec jsem byl nejlepší z nich. Poté mi začaly chodit různé nabídky do Prahy, ale z Budějovic mě nikam nepustili. Mezitím jsem vyhrál mistrovství republiky v dorostu i juniorech, a když jsem v roce 1973 rukoval na vojnu, dostal jsem se díky těmto úspěchům do pražské Dukly, která mě za tři běžce z Rudé hvězdy vykouplila.

➤ **Panovala nějaká zvýšená opatření při cestách na závody do zemí západní Evropy?**

Vedoucími zájezdu byly nastrčené figurky, které nás kontrolovaly. V roce 1973 na Mistrovství Evropy juniorů v Duisburgu nás dostal na starost mladý český emigrant, který měl od Němců za úkol aspoň jednoho z nás přetáhnout do německé reprezentace. Udě-

lali pro to všechno. Například nás ubytovali nad erotickým klubem, aby nás nalákali. To byla sice hezká podívaná, ale my jsme tam byli kvůli sportu. Ten kluk vyvíjel velké úsilí. Když jsme se loučili na nádraží, úplně brečel, že kdyby jednoho z nás získal, mohl dostat obrovskou prémii.

➤ **Jaké byly vaše největší sportovní úspěchy?**

Stal jsem se mistrem republiky mezi dospělými. Poté se v rámci celé Československé republiky konaly kvalifikační závody na Mistrovství Evropy v Římě, které proběhly v Banské Bystrici. Tam bylo velké atletické středisko, odkud bylo deset chodců a já jsem byl z Prahy jediný. Všichni dostali za úkol mě během závodu odrovnat, aby se kvalifikoval někdo od nich. Dopadlo to tak, že jsem všechny porazil. Celý závod vyhrál olympijský vítěz Peter Frenkel z NDR, za kterým jsem zaostal jen o půl minuty, což byl na 20 km obrovský úspěch, a Němci, kteří mě do té doby neznali,

se o mě okamžitě začali zajímat jako o největšího soupeře. To bylo něco! Za svůj největší úspěch dodnes považuji Mistrovství Evropy v Římě, kde jsem obsadil oceňované 13. místo z 30 startujících. Panovala tam třicetistupňová vedra, což pro nás byly hrozné podmínky, na které jsme nebyli zvyklí.

➤ **Dostal jste se dokonce do výběru na olympiádu, která se konala v roce 1976 v Montrealu. Co se stalo, že jste se jí nakonec nezúčastnil?**

Bohužel přišlo zranění kolena, odešel mi jeden tíhový váček. Léčili mě tak, že mi do kolena stříkali injekce, ale nepomáhalo mi to. Až když jsem byl na předolympijském soustředění ve Splitu, kde jsem trénoval 14 dní a zase se mi zranění obnovilo, ujal se mě trenér atletické reprezentace a zároveň primář na ortopedii na Bulovce, který mě operoval. Začal jsem rehabilitovat a trénovat, ale bohužel se mnou za tu dobu přestali počítat. Moje kariéra skončila na jaře 1976.

➤ **Jak těžké bylo se s tím vyrovnat?**

Nebylo to hezké. Snažil jsem se, věřil jsem v návrat, začal jsem přípravu, v lednu jsem trénoval na Julisce, najednou telefon, bez jakéhokoli předchozího jednání mi volal plukovník Hošek, který se mě ptal, kde jsem, že mám být na pracovišti. Takhle jsem se dozvěděl, že jsem ve sportu skončil, nikdo mi to neřekl. Už jsem pak nikdy nenašel sílu, abych dál sportoval, přestalo mě to úplně bavit.

➤ **Jaké práci jste se nadále věnoval?**

V Dukle jsem zůstal jako občanský zaměstnanec až do roku 1988. Přípravoval jsem metodické materiály k tréninkové činnosti nebo vyplnění zájmové činnosti mimo tréninky. Dřív nějaká metodika existovala, pak byla na okraji zájmu a dnes je samozřejmostí, bez ní se kvalitní trénink neobejde. Práce mě bavila, byl jsem stále ve sportovním prostředí, znal jsem všechny významné sportovce, s řadou z nich jsem se přátelil, především s celou fotbalovou partou Dukly v čele s brankářem Ivo Viktorem, tehdy byli několikrát mistrem ligy, dále s atlety, cyklisty, motoristy, veslaři, kanoisty a dalšími.

➤ **V oblasti sportu jste činný doteď. Čemu přesně se věnujete?**

Dělám předsedu okresního sdružení České unie sportu Praha-západ. Mám na starost zabezpečení financí pro tělovýchovy a sportovní kluby v rámci okresu Praha-západ, kterých je 96 a mají 11,5 tisíce členů. Dotační politika se změnila, peněz od státu

je hrozně málo, takže si kluby musí finance shánět samy a my zabezpečujeme to, aby dostali aspoň něco. Na sport jde ze státního rozpočtu 6,5 mld. Kč., na kulturu 11 mld. Kč. Myslím, že obě oblasti jsou srovnatelné a na obě by měly jít podobné částky. Některé vládní strany by však nejraději na sport nedaly ani korunu a jedním z úkolů okresních

► Jaký je nejoblíbenější sport u dětí?

Jednoznačně fotbal, to je fenomén, ale snaží se i ostatní sporty.

► Jaká je podpora výstavby nových sportovišť?

Vůbec žádná. Ministerstvo zrušilo veškeré dotace na údržbu, takže si kluby musí shánět

sdužení je prosadit, aby k tomuto nedošlo. Finance se získávají přes Českou unii sportu, zúčastňují se každoroční valné hromady a za tu dobu, co tam jsem, jsem zažil už šest ministrů školství a sportu. Všichni slibovali a slibovali, co všechno se udělá, ale až teď by mělo dojít k zásadní změně. Vzniká agentura sportu, která je řízená vládou, vede ji bývalý hokejový mistr světa Milan Hnilička. Na ni postupně přejdou veškeré pravomoci, které dosud mělo ministerstvo.

► Všimla jsem si, že ve vedení okresního sdužení České unie sportu je více lidí z Hradištko.

V minulosti zde byla zapojena spousta místních občanů, dlouholetým předsedou byl pan Vrnák, nyní z jedenácti členů výkonného výboru a kontrolní komise jsme čtyři z Hradištko. Organizátorkou okresního sdužení je dcera Vildy a Mirči Kučerových, jejichž obě dcery byly mistry republiky ve volejbalu dvojic.

► Sledujete vývoj vztahu dětí ke sportu?

Přilákat děti ke sportu je jedním z našich hlavních úkolů, proto veškeré finance, které kluby dostávají, jdou jenom na mládež a její trenéry. Když dítě začne trénovat v nějakém sportu, je to náročné pro rodiče, především po finanční stránce, všechno vybavení je drahé a každý si to nemůže dovolit. Proto jdou peníze na mládež, aby se jim v tomto směru aspoň trochu ulevilo, ale získat peníze od ministerstva je strašná práce, stohy papírů, které je nutné vyplnit, že si kolikrát kluby raději řeknou, že si peníze seženu jinde.

peníze samy. Nová sportoviště musí financovat obce, města nebo sponzoři.

► Všichni místní vás znají především z obecního úřadu. Jak jste se vůbec ocitl na Hradištku?

Přiřazen jsem se v roce 1975. Byl jsem tři týdny na soustředění národního družstva chodců a maratonců v Houštce u Brandýsa nad Labem. Trénovalo se na místním atletickém oválu, kde Zátopek lámal světové rekordy. V Brandýse byla pedagogická fakulta a v Houštce internát. Dozvěděl jsem se, že na internátu pořádají taneční večer, šel jsem se tedy zeptat vedoucí internátu, jestli můžeme přijít. Ta byla nadšená, že přijdou taky nějakí chlapi. S kým by ty holky jinak tancovaly? Přišlo nás tam 16, holky koukaly. Sedli jsme si, dali si občerstvení, začala hrát hudba, ale tancovat se nikomu z kluků nechtělo, tak jsem šel akorát já a jeden z maratonců. Každý jsme šli pro jednu z holek, tancovali jsme s nimi celý večer, pak jsme je doprovodili a pak jsem si ji vzal za ženu! Jenom jsem si nezapamatoval, odkud je, věděl jsem jen to, že to končí na -tko a je to u vody. V Praze

Narodil se v roce 1954, vyrostl v Nové Bystřici. Vyučil se strojním zámečnickem v Českých Budějovicích, kde pracoval v podniku Škoda. V letech 1973 – 76 byl československým reprezentantem ve sportovní chůzi. Poté pracoval jako metodik, v letech 1988 – 2000 byl vedoucím tajemníkem a později předsedou Okresního výboru Československého (a později Českého) svazu tělesné výchovy a sportu (OV ČSTV). V letech 2000 – 2019 pracoval na Obecním úřadu Hradištko. Je předsedou Okresního sdružení České unie sportu Praha-západ a členem výkonného výboru Okresního sdružení hasičů Praha-západ. Je ženatý, má dva syny.

jsem se podíval na jízdní řád parníků a našel si zastávku Hradištko-Brunšov.

► Tak jste nasedl na parník a jel za ní?

Parníkem ne, poprvé jsem za ní jel autobusem ze Smíchova. Vzal jsem si na sebe reprezentační oblek z Říma, abych udělal dojem, koupil jsem kytici a jel se představit rodičům. Dojel jsem do Štěchovic, přešel most a šel jsem pěšky nahoru. Cestou do kopce vidím zkratku přes Říčné, tak jsem to tudy vzal. Jenže Zdenka pro mě jela do Štěchovic s někým autem, a tak jsme se minuli. Vrátila se domů nešťastná: „Von nepřišel.“ A já už mezitím seděl u nich doma. Už jsme spolu 44 let.

► Věděli místní, jakému sportu se věnujete?

No jéje. Nejdřív mě neznali a když jsem trénoval, tak se mi smáli a říkali mi Krutprdelka, ale pak mi fandili.

► Na obecním úřadě jste pracoval 19 let až do odchodu do důchodu. Co vás na této práci nejvíc bavilo?

Líbilo se mi, že nemusím nikam dojíždět a můžu pracovat s lidmi. S tím souvisí i mé působení ve spolcích, nejen v tělovýchově, ale i u hasičů.

► Z čeho máte největší radost, co se týče rozvoje obce?

Těší mě, že je škola i školka na úrovni, že se investuje do dětí. I to, že jsme největší obcí v okolí, a zdá se, že rozvoj bude pokračovat i nadále. Za důležité považuji také rozšiřování kanalizace a protažení chodníku na Brunšov. Přiju spolkům dostatečné zázemí, především rozšíření sportovního areálu u fotbalového hřiště a pro hasiče pořádnou techniku. Každý se už nemůže dočkat, až bude jednou opravené centrum, to bude na dlouho, ale ještě bych se toho rád dožil.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor zaznamenala

LUCIE HAŠKOVÁ

VÝLET ZA POZNÁNÍM

VILÉM MRŠTÍK:

Včely jsou zajímavá kniha. Otevří ji a uvidíš, co všechno se ti postupně bude objevovat.

Nejsem včelař, ale zdá se, že včelařství bylo zdrojem poučení a důležitým příspěvkem k životní filozofii mnoha významných lidí. Tak jsme 25. září vyrazili se třídami III.A, III.B a II.A na výlet do Včelího světa v Hulicích. Věřím, že jsme dětem pomohli proniknout alespoň trochu do života a starostí těchto zajímavých tvorečků. Expozice byla

zajímavá, poučná a dala by se studovat zřejmě ještě mnohem déle, než kolik jsme měli času. Samozřejmě doufáme, že se někdo z našich žáků „chytí“ a v budoucnu pomůže zachránit pro další generace tento obdivuhodný užitečný hmyz. Ten je v současné době stále více ohrožován zhoršujícími se životními podmínkami. Jako ostatně my všichni. Důležité je, že se z výletu děti vrátily nadšené a s novými zážitky, které se mohou stát základem pro jejich další studium tohoto zajímavého hmyzu.

Včelí dům nebyl jediným našim cílem v Hulicích. Expozice Vodní svět poskytla dětem nejedno vodní potěšení a mnohé ponaučení. Hra na „ryby na suchu“, krmení raků a relaxační místnost děti opravdu pobavila. Vodní atrakce jako stavidla, vodní kola, výpusti a pumpy je vyložené nadchla. Pro dospěláky doprovod bylo příjemné, že jsme kupodivu nevyužili ani moc oblečení na převlečení. Jen do bot některým jedincům přece jen nateklo!

Text: HANA ŠMÍDOVÁ

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

V září jsme v naší mateřské škole přivítali 34 nových dětí. Pro dítě je vstup do mateřské školy první velký krok v jeho životě. Začíná se osamostatňovat, poznává své silné a slabé stránky, hledá své místo v kolektivu a seznamuje se s novými kamarády. Proto se snažíme, především v tomto období, poskytnout dětem přívětivé, bezpečné a podnětné prostředí.

Využíváme toho, že je naše školka v blízkosti krásné přírody. Chodíme s dětmi každý den na procházky do okolí, do lesa a můžeme vnímat krásy podzimu na vlastní oči. Sbíráme kaštiny a jiné podzimní plody, s kterými si ve školce hrajeme a tvoříme. S příchodem zimy tuto nasbíranou zásobu odnášíme zvířátkům do krmelce. Vážíme si tohoto podnětného prostředí, které děti formuje, a nesou si získanou a důležitou hodnotu i do budoucího života.

Dodržujeme tradice spjaté s tímto ročním obdobím, například posvícení. Ve spolupráci se

školní jídelnou ochutnáme svatomartinskou husu a s dětmi upečeme posvícenské koláče. Potom přivítáme adventní čas, kdy nám mikulášskou nadílku přinesou děti ze základní školy převlečené za mikuláše a anděly. Na závěr roku děti vystoupí na vánoční besídce pro rodiče a najdou pod stromčkem dárečky. Přejeme všem klidné Vánoce.

Text a foto:

JAROSLAVA NOVOTNÁ
a TEREZA ZRNOVÁ

Obec Hradištko
vás srdečně zve na přednášku
historika PhDr. Tomáše Zouzala

● JAK SESTAVIT RODOKMEN

Pá 13. prosince
od 18.00 hodin

v Obecní knihovně
Hradištko

- Jak začít?
- Kde hledat?
- Co mohu zjistit?
- Čtení starých písem
- Promítání matrik z naší obce
- Místní mapy a gruntovní knihy
- Pátrání 300 let do minulosti

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

KNIHOVNA PRO KAŽDÝ VĚK

Že nikdy není pozdě začít studovat, o tom se přesvědčili účastníci kurzu Virtuální univerzity třetího věku, jejíž činnost jsme letos na podzim v knihovně zahájili. V prvním semestru se seznamujeme s tématem genealogie a pátrání po předcích.

Virtuální univerzita třetího věku je jedna z forem Celoživotního vzdělávání, kterou organizuje Provozně ekonomická fakulta České zemědělské univerzity v Praze. Jejím cílem je umožnit zájmové vysokoškolské studium univerzity třetího věku všem, bez ohledu na vzdálenost nebo zdravotní, časové či jiné důvody. Do studia se mohou zapojit lidé důchodového věku nebo invalidní důchodci. Společná výuka probíhá jednou za 14 dní, každý kurz obsahuje 6 vyučovacích videopřednášek. Studium probíhá v konzultačním středisku, tedy v hradištské knihovně, kde se účastníci schází při sledování videopřednášek a společném vyplnění testu. Do prvního semestru se přihlásilo 13 účastníků a při setkáních vládne milá atmosféra. Dbáme na to, aby byl prostor i na vzájemné seznámení, popovídání u kávy a čaje a sdílení dojmů ze studia. Případní zájemci se mohou kdykoli hlásit k účasti v dalším semestru, který zahájíme na začátku února.

Zábava i učení nejmenších

Od září pokračujeme v oblíbeném klubu Pidičtenář, který vychází z celorepublikového projektu Bookstart: S knížkou do života. Na vítání občánků dostávají rodiče nově narozených dětí dárkový balíček, ve kterém najdou tipy na knihy pro nejmenší děti, leporelo a kalendář s pokyny, jaké dovednosti s dětmi v průběhu času rozvíjet. Rodiče si mohou do kalendáře zaznamenávat údaje o oblíbeném říkadle, pohádce nebo o tom, jaká kniha padla za obět vášnivému prohlížení. Cílem projektu je upozornit rodiče na důležitost rozvoje čtenářských dovedností dětí už od narození. To, zda děti učíme říkadla, písničky nebo jim předčítáme, hraje velkou roli v osvojení řeči, budoucí schopnosti číst a psát a v úspěchu ve škole. Co všechno lze s nejmenšími dětmi dělat, si zkoušíme jednou za měsíc přímo v knihovně, kde se schází maminky s dětmi ve věku 0 – 3 roky. Kromě říkadel a písniček procvičujeme jemnou a hrubou motoriku, rytmus řeči, protahu-

jeme tělo, cvičíme a tancujeme, hrajeme si divadlo nebo kreslíme. Neočekáváme, že se děti do všeho zapojí, ale je milé sledovat, jak některé byly několik měsíců pouhými pozorovateli a najednou udělají ve vývoji velký skok a radují se z každé aktivity, kterou děláme. Na pravidelná setkání se těší i mamin-

ky, které mohou sdílet své radosti i starosti s maminkami stejně starých dětí. Knihovna je jediným místem v naší obci, která možnost takového setkání nabízí, a jsme velice rádi, že maminky tuto možnost vítají a neváhají ji využít.

A na co se mohou těšit návštěvníci kulturních akcí v novém roce? Nenechte si ujít přednášku předního českého odborníka na Blízký Východ novináře a spisovatele Břetislava Turečka. O Vltavě nám bude vyprávět sběratel starých fotografií a znalec Svatojánských

proudů fotograf Vojtěch Pavelčík. I nadále probíhá pravidelný klub deskových her hRáj s Gabrielou Raiser, který je pro registrované čtenáře zdarma. Od ledna bude nově každou středu od 16.30 do 18.30 h.

Výuku angličtiny nově zahájí i PhDr. Lýdie Janošťáková, CSc. Zájemci mohou přijít na první informační schůzku v pondělí 6. ledna v 16 hodin do knihovny.

Poprvé si v knihovně vyzkoušíme i muzikoterapii. Abyste nepropásli akci, která vás zajímá, sledujte naše webové stránky nebo facebook knihovny.

Text a foto: LUCIE HAŠKOVÁ

BELETRIE PRO DOSPĚLÉ:

M. Klevisová – SNĚŽNÝ MĚSÍC

T. Addair – MUFIN A ČAJ

A. Palán – RADĚJI ZEŠÍLET V DIVOČINĚ

V. Vondruška – KŘIŠTÁLOVÝ KLÍČ

S. A. Alexijevič – MODLITBA ZA ČERNOBYL

L. Moriarty – MANŽELOVO TAJEMSTVÍ

C. Hoover – NA OBTÍŽ

A. Marsons – ZLÁMANÉ KOSTI

M. Zusak – CLAYŮV MOST

NOVINKY PRO DĚTI A MLÁDEŽ:

I. Březinová – KOČKA KAČKA

D. Mrázková – BYLA JEDNA MOUCHA

H. Vévodová – CVIČENÍ S ŘÍKANKOU PRO MALÉ DĚTI

D. Krolupperová – KRÁLÍČEK A PAST

J. Sigsgaard – PAVLÍK SÁM NA SVĚTĚ

E. Hunterová – KOČIČÍ VÁLEČNÍCI

T. Tichý – PRINC SE ŽLUTOU HVĚZDOU

Z. Ležák – JAN ŽIŽKA

S. Atkinson – KOČIČÍ PRŮVODCE NOČNÍ OBLOHOU

RÁD BYCH TANČIL V DIVADLE

Adrian Štěrba žije se svou rodinou na Hradištku již pět let. Přestože mu je pouhých 13 roků, je si s ním o čem povídat. Jeho dosavadní cesta za vzděláváním totiž není typická. Když před sedmi lety vzala Adrianova babička svého vnuka na představení Čajkovského Louskáčka, zrodila se v něm touha vyzkoušet balet. A tak babička zkontaktovala paní profesorku Olgu Kyndlovou, do jejíž Baletní školy při Státní opeře Praha pak Adrian chodil šest let na kroužek klasického baletu i moderního tance. Od prvních pokusů bylo vidět, že pokud bude cvičit, mohl by být úspěšný.

V té době Adrian navštěvoval Waldorfskou školu v Praze Jinonicích. Když je vyzván k zhodnocení školy tohoto typu, chválí především dostatek času na zvládnutí jednotlivých kapitol učiva a využívání slovního hodnocení, které přesněji pojmenovává, co žák zvládl a kde má slabší místa.

Na každoročním letním soustředění baletní školy se Adrian seznámil s Aurorou Kubelíkovou, absolventkou Pražské konzervatoře. Ta ho inspirovala k přihlášení do přípravných kurzů na Taneční konzervatoři hlav-

ního města Prahy. U následných tříkolových talentových přijímacích zkoušek byl díky svému velkému odhodlání i podpoře rodiny úspěšný. Na konzervatoři je již hodnocen klasicky známkami, na což si rychle zvykl. Studium je ukončeno maturitní zkouškou z češtiny, angličtiny (nebo francouzštiny, která je povinná od třetího ročníku) a z tanečních předmětů. Nyní navštěvuje konzervatoř druhým rokem a největší rozdíl proti základnímu vzdělávání spatřuje v délce výuky. Kromě běžných vyučovacích předmětů se věnuje denně dvě hodiny klasickému baletu, taneční gymnastice, klavíru a letos například i lidovému tanci. Od pondělí do pátku proto končí až před pátou hodinou odpolední.

Studijní nároky

Jak takovou zátěž 13letý hoch zvládá? „Mně to až tak nevádí, jsem na to zvyklý. Po obědě máme vždycky hodinu volna. Nemusím nikam přebíhat, všechno se odehrává v jedné budově. Domů přijíždím ve tři čtvrtě na sedm. Profesori ale počítají s tím, že máme takto dlouhou

výuku, a zpravidla nedostáváme žádné domácí úkoly nebo jen krátké. Takže můžu po příjezdu a večer jít odpočívat. Pouze slovíčka z angličtiny se učíme přes víkend a v pondělí píšeme test. To je vlastně téměř jediný předmět, ze kterého dostáváme práci domů. To stíhám. Jinak třeba matematiku hodně procvičujeme ve škole a občas máme krátký úkol na víkend.“ Adrian využívá k dopravě do školy vlakové spojení – v 6.14 již nasedá na vlak v Pikovicích. Při zpáteční cestě autobusem sice usíná, ale ještě nepřešel.

Adrian tedy vůbec nepřišel do kontaktu s tradičním školstvím, a tudíž ani s dětmi v naší obci. Má tady nějaké kamarády? „O víkend mám hodně napilno, takže ani není čas, ale někdy přijedou podobně staré kamarádky z okolních chat.“ Především se však snaží o víkend odpočívat a být v klidu třeba na zahradě. Taký rád čte (aktuálně jsou jeho oblíbení Jules Verne či Karel Čapek) a poslouchá klasickou hudbu nebo skupiny Queen a AC/DC.

Úspěchy ve světě

Na rozdíl od běžných sportů nejsou s baletem spojené víkendové soutěže či soustředění. „Při nástupu na konzervatoř musíme podepsat, že bez svolení školy nebudeme nikde vystupovat ani soutěžit. Při studiu se vlastně stáváme profesionálními tanečníky a většina soutěží je pro tanečníky amatérské. Ještě před konzervatoří jsem se v Německu zúčastnil evropské kvalifikace na mistrovství

světa, kterou jsem ve své kategorii vyhrál. Pak v létě následovalo Mistrovství světa (Dance World Cup 2018) ve španělském letovisku Sitges, kde jsem skončil na 8. místě.“

Ve třídě má Adrian 20 spolužáků, z toho pouhé tři chlapce. Zdálo by se tedy, že obzvláště kluci mají v tomto oboru jistotu uplatnění. „To se nedá říct. Pokud bychom chtěli být v nějakém prestižním baletu, například v Národním divadle nebo v zahraničí, tak tam je konkurence velká. Rusové, Číňani – ti jsou všude. Po absolvování konzervatoře bych si přál nějaký čas tančit v divadle. A potom pokračovat studiem na pražské AMU a být choreografem. S jinými variantami jsem zatím nepočítal. Pokud bych nemohl tancovat, tak zatím nemám žádné plány. Hodně se ale zajímám o dění kolem sebe, lákala by mě třeba filozofie.“

Talent nebo odhodlání?

Kde se vzal Adrianův pohybový talent, jsme se nedopátrali. Maminka působí jako anestezioložka v nemocnici, táta pracuje jako zdravotnický záchranář. „Ani jeden z rodičů profesionálně netancoval. Asi jsem první v téhle rodině.“ Co mu tedy pomohlo dostat se až na konzervatoř, vydržet každodenní fyzický i psychický tlak a náročné dojíždění? „Nejdůležitější je, že jsem to skutečně chtěl já. Hodně jsem se snažil. Nikdo mě nemusí nutit, jinak bych to nevydržel. Přestože jsem odhodlaný studium dokončit, přemýšlím, jestli to zvládnou ještě šest let. Na jedné straně je cíl tančit jednou v divadle – to by bylo určitě krásné – a na druhé straně jsou profesori, kteří jsou velmi přísní a nic nám nedají zadarmo. Abychom vše zvládli, máme k dispozici fyzioterapeuta a maséra, kteří jsou nám schopni poradit nejen s tělem, ale i s emocemi. Ale mně osobně to zase takový problém nedělá. Jako studenti se hodně podporujeme i mezi sebou. Trávíme ve škole spoustu času, jsme taková jedna velká rodina.“

Přejeme Adrianovi, aby mu jeho láska k baletu a klasické hudbě přinesla v životě mnoho radosti a úspěchů.

Text: Mgr. KLÁRA BUDILOVÁ;
foto: archiv A. Š.

ZLATÁ SVATBA MANŽELŮ POČAROVSKÝCH

V sobotu 28. září 2019 oslavili manželé Počarovští z Brunšova v obřadní síni na zámku zlatou svatbu. Seznámili se v roce 1962. Marie bydlela na Brunšově a pracovala na technickém oddělení na stavbě nechranné přehrady a Miroslav sem dostal umístěnku po maturitě na stavební průmyslové škole v Liberci. Později byl přeložen na jiné stavby Vodních staveb u Chomutova. Dále se scházeli, ale hlavní překážkou byla velká vzdálenost míst, kde tehdy oba žili a pracovali. Jejich vztah skončil v roce 1963, zůstaly jim pouze vzájemné adresy.

Marie byla koncem roku 1966 po dokončení stavby v Nechranicích přeložena na výstavbu vodního díla Želivka u Zruče nad Sázavou, Miroslav pracoval v okolí Liberce a České Lípy. Marie na Miroslava nemohla zapomenout, a když v roce 1968 jela do lázní Kunratic u Liberce, vyrazila do Liberce několikrát na výlet. Opětovnému setkání pomohla šťastná náhoda. Procházela se v okolí radnice a nemohla uvěřit vlastním očím, když zahlédla Mirka v prodejně. Dali se znovu dohromady a 20. září 1969 měli na hradištském zámku svatbu.

Zpočátku bydleli u rodičů. Zde se však tísnilo šest lidí ve dvou místnostech, rozhodli se tedy postavit si vlastní dům. Zbourali starý dům

po babičce a začali stavět. Otec Marie byl zedník a při stavbě pomáhal Miroslav a jeho otec i Mariin bratr Jenda. V této době se jim narodila dcera Markéta a o tři roky později do nového domku Marie. Nebylo jednoduché zvládat práci, stavbu i péči o malé děti. Tehdy poznali, jak důležitá je rodina.

Právě rodinné vztahy Počarovských by mohly být pro ostatní velkou inspirací. Vzájemnou oporu si rodina projevovala také v období, kdy prarodiče zestárlí a postihly je zdravotní komplikace, Marie s Miroslavem pečovali o své rodiče až do posledních chvil. Nyní sami zakoušejí dopady stáří a vědí, o co těžší by bylo bojovat s nemocemi, kdyby nenašli pomoc a podporu u svých dcer a jejich rodin.

Když se sami ohlédnou za padesáti lety společného života, těší je především to, že hodnoty, které vyznávají, dokázali předat svým dcerám a ty je zase předávají svým dětem. A jaký je jejich recept na šťastné a trvalé manželství? Rodinná soudržnost, vzájemná úcta a láska...

Text: LUCIE HAŠKOVÁ;
foto: archiv rodiny

KALENDÁRIUM

- **sobota 7. prosince 2019 v 17 h,**
restaurace U Dolejších v Pikovicích
mikulášská besídka
- **7. a 8. prosince 2019**
od 9 do 17.30 h,
sběrný dvůr na Brunšově
charitativní sbírka
- **7. a 8. prosince 2019,**
Praha-Měchenice
úplná uzavírka silnice č. II/102
- **středa 11. prosince 2019**
od 15 do 18 hodin,
hasičská zbrojnice Hradištko
čipování psů
- **pátek 13. prosince 2019**
v 18 hodin, knihovna
přednáška „Jak sestavit rodokmen“
- **neděle 15. prosince 2019**
v 18 hodin, obřadní síň na zámku
vánoční koncert Bardolino
- **neděle 22. prosince 2019**
v 16 hodin,
náves Hradištko
živý betlém
- **sobota 22. února 2020 od 13 h,**
Rozmarná Róza
Hasičsko-učitelský ples

Všechny připravované akce najdete
v kalendáři na webových stránkách obce.

Vítání občánků – 19. října 2019

Kristýna Kaloušová
Josefína Křenová
Natálie Petránková
Sofie Zelená

Václav Čihák
Barnabáš Horák
Adam Kroupa
Jakub Mimochoдек
Antonín Stárek

Nepřišli:
Štěpán, Filip
a Štěpán.

Foto: Hedvika Ježková-Czurdová

KOUZLO SKLENĚNÉHO BETLÉMU

Každý z nás v určitém věku propadl sběratelské vášni. Buď to bylo v dětství, kdy jsme sbírali obaly od žvýkaček, známky, pohledy či knoflíky, nebo jsme si sběratelskou touhu udrželi až do dospělosti a pak jde o lásku na celý život. Jitku Švédovou okouzila krása skleněných miniatur.

První domečky na svíčku si pořídila v roce 1990. Poté ji napadlo, že k domečkům by byly hezké figurky, a tak začala sestavovat skleněný betlém. Každý rok si pořídila několik nových figurek, které si koupila na trhu, nebo

dostala od příbuzných k Vánocům. „Na trhu ale narazíte na stále stejné figurky, například ovčáka s ovečkami, brzy jsem tedy měla všechny a nové nikdo neprodával. Tak jsem si začala vymýšlet vlastní návrhy.“ Musela

vypátrat někoho, kdo by jí figurky vyráběl a seznámila se s panem Janusem z Železného Brodu. „Některé figurky ale nechtěl dělat, nedařily se mu. Těžký byl ponocný, protože se mu stále rozbíjela trubka. Když jsem chtěla opilce opřeného o lampu, říkal, že se to k betlému nehodí. Tak mu říkám: To byste se divil!“

Při pohledu na betlém vám oči přecházejí.

Objevíte řadu zajímavých a často velmi vtipných výjevů. Postavy působí, jako by je někdo právě zmrazil v pohybu. Každá figurka má v obličeji výraz a věnuje se nějaké činnosti. Zastoupení tu mají snad všechna možná stará řemesla. Vidíme ženu stloukající máslo, prادلenu, horníky, kteří jdou po práci domů, muže, který zapaluje plynové lampy. Všimneme si hasičů, kteří hasí oheň – jeden právě vylívá z vědra vodu, další vědro podává, gestem ruky jako by ukazoval, že už to bude stačit, třetí vytrubuje na poplach a čtvrtý postává opodál s püllitrem piva. Jinde probíhá zabíjačka, řezník si brousí nůž, druhý právě něco uřízl, žena vyplácí nezbedného kluka, který nejspíš něco provedl. Vidíme muže, jak sekají a nakládají led, aby pivo z vedlejší hospody mělo tu správnou teplotu, a už je tu spokojený hospodský a nabízí každému jedno. Po ulici přicházejí muzikanti, dnes večer bude tancovačka. Krajinou protéká řeka, pod hladinou plavou ryby, na ledu právě uklouzl kluk, upustil džbán, kolem něj pobíhají psi, přesně jako v lidové písni Koleda, koleda, Štěpáne.

Celá scénérie je vytvořena z kamenů a dřeva, malované kulisy odkazují ke krajině Českého ráje, kde mají Švédovi chalupu. Než se celý betlém postaví, trvá to až tři týdny. Švédovým zabere v obývacím pokoji spoustu místa. „Každá figurka potřebuje svůj prostor. Z legrace jsem navrhla manželovi, že dáme pryč pohovku, ale neprošlo mi to,“ směje se paní Jitka. Když se sešeří a betlém se rozsvítí, jeho kouzlo se ještě umocní. Takové chvíle mají o Vánocích u Švédů nejraději...

Text a foto: LUCIE HAŠKOVÁ

ZAS O NĚCO HEZČÍ

V sobotu 21. září se sešlo pár ochotných, aby barvou zbylou z červnové brigády trochu vylepšili zábradlí v Pikovicích. Počasí nám předestřelo parádní podzimně slunečný rejstřík. Nebylo nás mnoho a – Jirko, ceníme si toho, že jsi vážil cestu i z Hradišťka, abys nám pomohl! Vydutně natírali i malý Dáda s Vládičkem, takže je při každé cestě naší návsi bude hrát vědomí, že i jejich malá dětská ruka má svůj významný podíl na hezčím prostředí pro všechny. Nakonec jsme si tradičně opekli buřtíka a naplánovali další potřebný počin – uklidit a vymalovat kapličku. Díky všem, kteří jste přišli!

Text: JANA CHADIMOVÁ

OHLEDNUTÍ ZA FESTIVALEM TRAMPSKÉ PIKOVICE

Je ráno, den se probouzí, slunce se objevuje na obloze a je jasné, že dnes bude příjemný, slunečnými paprsky prohřátý den. Den jako stvořený pro tak krásný hudební festival jako jsou Trampské Pikovice, festival, který prošel řadou změn a vývojem, který se dal očekávat u akce, která trvá více jak čtvrt století. Festival, který se za svá léta nevyhnul ani špatnému počasí, větrům i deštům, ale nic ho nezlomilo.

Především však nic nezlomilo trampy, kteří si tento festival tolik oblíbili a na který neváhají jet do Pikovic z nejrůznějších koutů naší země, do místa, které leží na břehu zlaté řeky Sázavy, podle níž se táhne nekonečné množství trampských osad. A snad právě proto si kdysi původní tvůrci festivalu vybrali toto místo, pro jeho neuvěřitelnou krásu, kdy se při pohledu na ranní rozbřesk a noční měsíc na obloze tají dech.

Je osm ráno, na podiu vládne čirý zvukařský ruch, připravuje se první kapela, všichni organizátoři stojí na svých místech, vše je připraveno, hasiči salutují prvním motorizovaným návštěvníkům, z nádraží Bránník vyjíždí Posázavský pacifik, do něhož se ke své nelibosti všichni nevejdou, a tak čekají na další, na nedalekých letištích vzlétají letadla, na okolních loukách stoupají k nebi motorová rogalá, někteří narychlo dofukují před

Začíná se hrát, jedna kapela střídá druhou, slunce se přehoupává přes obzor, výkony kapel gradují, nálada je skvělá, atmosféra úžasná, vždyť na to se každý tolik těšil. Začíná se stmívat, na obzoru se objevuje měsíc, někdo si ob-

léká košili, jiný svetr, někdo si zaskočí na grog a stále se hraje a hraje a být zvenčí chladí vřech, v hloubi duše hřejí tóny těch úžasných písní od interpretů, které máme tolik rádi.

Doznívají poslední tóny a stále se nechce pryč, ale nedá se nic dělat, dohání se poslední vlak, řidič autobusu již nervózně poposedává, auta se způsobně řadí k odjezdu z parkoviště, ale jsou i tací, kteří zůstávají u stánků, aby následně přespali ve stanech, pod širákem nebo vůbec, ale hlavně aby si užili atmosféru až do dalšího rána...

Nakonec se všichni loučí se slovy písně, kterou zpívala Jitka Vrbová: „...co nevidět se sejdem, o jednu zimu moudřejší, ale trampové do smrti nejdelší...“ Tak ahoj zase za rok a dávej na sebe pozor, ať se tu ve zdraví setkáme.

Festival Trampské Pikovice proběhl letos 18., příští termín je 16.5.2020.

Text: TOMÁŠ TICHÝ

cestou zpuchřelé pneumatiky svých bicyklů a jiní se vydávají pěšky, jen aby nepropásli událost, na kterou se těšili od uplynutí minulého ročníku.

Konečně jsme tady, hurá... U dvou pokladen se tvoří fronty, lidé poslušně stojí, aby si koupili lístek, nikdo nepředbílá, proč taky, program je až do dalekého večera, a tudíž není kam pospíchat. Trampové roztahují maskáčové celty, jiní si sedají na připravené lavičky nebo si dělají pohodu na přinesených křesílkách, ostatní hledají to nejzajímavější místo, odkud budou mít nejlepší výhled na pódium a zároveň nejlepší cestu k občerstvení, k prodejním stánkům s dobrotami všeho druhu a hlavně s trampskou tematikou a na nezbytnou toaletu.

LÉTO BYLO PRO HASIČE O NĚCO KLIDNĚJŠÍ

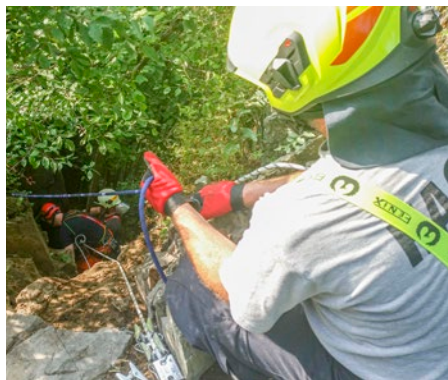
V minulém čísle Zpravodaje jsme psali o tom, že letošní jaro bylo pro jednotku sboru dobrovolných hasičů Hradištko (JSDH Hradištko) velice namáhavé vzhledem k velkému počtu zásahů, k nimž byla jednotka povolána. Navazující léto bylo naštěstí o něco klidnější, ačkoliv ani tentokrát nebyla nouze o události, které byly pro zasahující hasiče (ať už fyzicky nebo psychicky) náročné.

K jednotlivým zásahům podrobněji: k dopravním nehodám vyjížděla JSDH Hradištko za uplynulé období celkem čtyřikrát, a to dne 10. 6. 2019 ke srážce dvou osobních automobilů v Kamenném Přívozu, 10. 7. 2019 k nehodě osobního automobilu, který sjel ze silnice a narazil do stromu ve Slapech, 17. 7. 2019 k nehodě osobního automobilu a motocyklu ve Štěchovicích a 21. 8. 2019 k nehodě osobního automobilu, který sjel do Pivovarského rybníka v Hradištku (u tohoto zásahu došlo též k nasazení člunu z hasičské zbrojnice v Pikovicích), celkem tři výjezdy se týkaly spadlých stromů, které ve dvou případech zatarasily pozemní komunikaci (2. 7. 2019 na silnici mezi Štěchovicemi a Davlí – jednotka však byla odvolána zpět na základnu, neboť strom pohotově odklídili silničáři, a 8. 9. 2019 na silnici mezi Hradiškem a Třebsínem) a v jednom případě se jednalo o strom spadlý na rekreační objekt (4. 8. 2019 v Hradištku), ve třech případech byla JSDH Hradištko vyslána k poskytnutí pomoci spoluobčanům, kteří se potýkali se zdravotními problémy či zraněním. Patrně nejnáročnějším zásahem byla záchrana osoby, která spadla do skalní průrvy nad Posázavskou stezkou dne 18. 7. 2019 (na fotografii), přičemž záchranná akce si vyžádala nasazení velkého počtu lidí i prostředků. V dalších případech se jednalo o transport osoby z Posázavské stezky a jejího okolí k sanitce (27. 7. a 16. 10. 2019), k požáru vyjela JSDH Hradištko během sledovaného období pouze jednou a šlo o požár kompostu dne 22. 9. 2019 v jedné ze zahrad v naší obci, dne 1. 9. 2019 byla JSDH Hradištko vyslána ke kočce,

která uvízla na stromě a neuměla sama slézt dolů, větší množství hasičů z Hradiška a Pikovic se zapojilo též do pátrací akce po pohřešované osobě dne 21. 10. 2019 v Davli.

Od posledního vydání Zpravodaje tedy JSDH Hradištko absolvovala celkem 13 zásahů, přičemž jejich počet od začátku roku 2019 narostl na 43.

S koncem léta se opět zintenzivnil výcvik členů JSDH Hradištko: čtyři její členové absolvovali čtyřdenní kurz „předurčenosti k záchranným pracím při silničních dopravních nehodách“, který zakončili teoretickou

a praktickou zkouškou dne 22. 9. 2019. Dále proběhlo dne 11. 9. 2019 cvičení s člunem na řece Sázavě za účasti zástupce HZS Středočeského kraje poblíž lokality zvané Na Babách, kdy bylo zjištěno, že se dá poměrně rychle dostat s hasičským vybavením s pomocí člunu téměř až k restauraci U Starce. Z tohoto cvičení nakonec vzešlo doporučení brát s sebou člun vždy v případě zásahu na Posázavské stezce. V neposlední řadě

proběhlo dne 13. října 2019 v tzv. U-budově u zámku cvičení nositelů dýchací techniky.

Pohár starosty OSH v Pikovicích

V sobotu 29. 6. 2019 pořádal Sbor dobrovolných hasičů Pikovice ve spolupráci s Okresním sdružením hasičů (OSH) Praha-západ soutěž v požárním útoku o pohár starosty OSH. Na fotbalovém hřišti v Pikovicích změnilo své síly celkem 15 týmů ve 3 soutěžních kategoriích (PS 12, muži-sport a ženy-sport). Samozřejmě se zapojila i domácí družstva hasičů z Pikovic a Hradiška, přičemž první jmenované se v kategorii PS 12 umístilo na 8. místě a druhé v kategorii muži-sport na 3. místě. Na tomto místě bychom rádi poděkovali všem, kteří tuto akci podpořili, zejména pak týmu SK Pikovice za půjčení hřiště a Skupině ČEZ a též pivovaru Velkopopovický Kozel za finanční a materiální podporu.

Poutová zábava a lampionový průvod

Stejně jako v minulých letech uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Hradištko poutovou zábavu v areálu své hasičské zbrojnice. Akce proběhla v sobotu 15. 6. 2019 a bohužel ji tentokrát doprovázelo špatné počasí spojené s výpadky elektrického proudu. I tak se zdá, že si celá řada našich spoluobčanů akci užila, a doufáme, že příští rok nám budou okolnosti více nakloněny.

Další zajímavou akcí v režii hasičů z Hradiška byl lampionový průvod, který se uskutečnil v sobotu 2. 11. 2019. Na program byly kromě průvodu samotného zejména nejrůznější zábavy a hry pro děti (a samozřejmě též populární ohňostroj), přičemž celá akce se mohla pochlubit poměrně slušnou návštěvností.

Text: ZDENĚK PROŠEK
A JIŘÍ FERENČEI

NOVÉ ZÁSAHOVÉ PŘILBY A LODNÍ MOTOR

Před časem požádal jak SDH Hradištko, tak SDH Pikovice Hasičský fond Nadace AGROFERT o příspěvek na pořízení nových zásahových přileb, neboť ty stávající pomalu ale jistě dosluhovaly.

Nějakou dobu se pak čekalo na posouzení těchto žádostí, až nakonec 8. června 2019 dorazila dobrá zpráva: Nadace AGROFERT

se rozhodla poskytnout každému sboru dar 50 000 Kč na nákup šesti kusů zásahových přileb Rosenbauer HEROS-titan FIRE, sig. žlutá – luminiscenční (dohromady tedy bylo nakoupeno 12 přileb). Současně na základě úspěšného sběru bodů v aplikaci „Pomáhej pohybem“ (o kterém jsme psali v předchozím čísle Zpravodaje) obdržel SDH Pikovice v červenci příspěvek ve výši 24 000 Kč od Nadace ČEZ na pořízení lodního motoru k záchranářskému člunu, který je dislokován v hasičské zbrojnici v Pikovicích (zbylou část pořizovací ceny uhradil SDH Pikovice z vlastních prostředků). Hasiči z Hradiška

a Pikovic by tedy tímto ještě jednou rádi poděkovali Nadaci AGROFERT a Nadaci ČEZ za jejich štědrost a podporu, která pomohla zvýšit akceschopnost jednotky sboru dobrovolných hasičů naší obce.

Text: ZDENĚK PROŠEK

VLTAVAN JE STÁLE AKČNÍ

Ve spolku Vltavan se stále něco děje, ať už na domácí půdě, nebo při akcích jinde. Pravidelně se zúčastňujeme slavnostní plavby na zahájení plavební sezóny. Jezdí se z Prahy až ke sv. Janu Nepomuckému, patronu plavců, do Třebenic. Rovněž je tradicí naše účast na pietním aktu u kříže a památníku v Hradištku k uctění památky obětí tamního koncentračního tábora.

Kromě našich vltavanských spolků v Praze, Davli, Purkarci a Vltavanu Čechy spolupracujeme s řadou dalších spolků, například se spolkem rybářů Štěchovice, sbory dobrovolných hasičů ve Štěchovicích, Masečíně, Hradištku, Buši i v Topolu u Chrudimi. S Topoláky máme úzké vztahy už od roku 2002, kdy Štěchovicím vydatně pomáhali při povodních. Navázali jsme spolupráci s OSH Praha-západ a Klubem zasluožilých hasičů. Na jejich pozvání jsme se zúčastnili děkovné mše v kostele Všech svatých v Lišnici. Po mši jsme v průvodu s prapory přešli do hasičské

zbrojnice, kde bylo připraveno přátelské posezení. Setkali jsme se s milým přijetím, při odjezdu nám na rozloučenou zahrálo dechové trio hasičů myslivecké fanfáry na lesní rohy. Kromě spolků udržujeme spolupráci s Mateřskou školou ve Štěchovicích.

Mnohaletou spolupráci máme s Dělnickou besedou Havlíček v Řevnicích, která letos slavila 115 let od svého založení. Na oslavy jsme jeli spolu s davešskými Vltavany objednaným autobusem. Po slavnostním nástupu a uvítání obdrželi na schůzi někteří naši členové ocenění. Odpoledne prošel Řevnicemi slavnostní průvod s prapory. Oslavy pokračovaly v parku u zámku, kde hrála hudba a děti předvedly svá vystoupení.

V rámci našeho členství ve Vltavanu Čechy pracujeme na jeho programu činnosti a účastníme se akcí, které organizuje. V letošním roce je to především putovní výstava „Historie vorařství a šífařství na světových

řekách ve fotografii“. Výstava je sestavena nejen z našich historických fotografií, ale také z fotografií zapůjčených Mezinárodní vorařskou asociací. Jsou to fotografie z různých zemí světa, z Číny, Japonska, Vietnamu, USA, Francie, Slovenska a dalších. Výstava byla k vidění u nás v Multifunkčním centru letos v červnu. Putovala v Davli, Purkarci, na zámku Ohrada u Hluboké nad Vltavou, ve Volyni. My jsme se v červenci zúčastnili v krojích vernisáže této výstavy v Národním zemědělském muzeu v Praze, kde jsme si po slavnostním zahájení mohli prohlédnout expozice rybářství, lesnictví a ze střešní zahrady se včelími úly jsme se pokochali širokým rozhledem. V září jsme absolvovali další vernisáž ve dvoraně Parlamentu ČR na Malostranském náměstí, která se konala pod záštitou poslankyně pí. Kolářové. Paní poslankyně nás před vernisáží osobně provedla všemi budovami parlamentu, včetně zasedací síně, kde jsme si v nepohodlných lavicích zahráli na poslance.

Ačkoliv bylo léto v plném proudu, pustili jsme se začátkem srpna do pořádání Zimní zábavy na téma Vánoce. Zahradu u klubovny zasněžili naši hasiči umělou pěnou, nechýběl ozdobený vánoční strom. Z reproduktorů se linuly vánoční koledy. Odpoledne bylo věnováno dětem, které tu měly nepřeberné množství zábavy: jezdily na sánkách, lyžovaly, chytaly v kádi rybičky, házely míčky do otvorů v plachetnici, malovaly velké vánoční koule apod. Pro otužilé naháče byl k dispozici bazén. Santové předváděli běh pěti osob na jedné lyži. K občerstvení se nabízelo vánoční cukroví, vánočky, bramborový salát s řízem i kaprem, grilovaná krůta a vepřová kýta. Přišlo 60 dětí s rodiči i prarodiči. Večer pokračovala zábava pro dospělé, na níž se sešlo 100 návštěvníků. Pro velký úspěch plánujeme v listopadu již druhou Svatomartinskou zábavu, která bude rovněž pro děti a večer pro dospělé.

Vltavanské spolky vlastní společně vltavský

šenák, který nechal Vltavan Čechy vyrobit podle původních plánů. Takové šenáky stavěla kdysi ve Štěchovicích Chroustova loděnice. Replika šífu byla vyrobena v třetinovém rozměru, a to téměř 20 metrů délky a 3,8 metrů šířky. Šíf váží v suchém stavu 5 tun, po nasáknutí dřeva vodou až 8 tun. Začátkem roku byl šíf zapůjčen filmařům, kteří u nás natáčeli další díly filmu Marie Terezie II. V jednom z dílů si zahrál i náš šenák. Šíf jsme představili poprvé v loňském roce v Praze na naší akci „Vodní doprava na řece Vltavě před 100 lety“, pořádané v rámci oslav 100. výročí založení Československa. Tím ale jeho působení nekončí. V letošním roce si ho půjčují mezi sebou vltavanské spolky a provozují s ním plavby po Vltavě pro širokou veřejnost i členy spolků. Nejdříve se šíf plavil v Purkarci, poté jezdil v druhé polovině srpna u nás ve Štěchovicích. Měli jsme ho ukotvený nad přehradou. Plavili jsme se Svatojanskými proudy pod Slapskou přehradu a zpět, cesta trvala tři hodiny. Jezdili jsme 2-3x denně, cestou jsme podávali zasvěcený výklad. Na šífu byla povolena přeprava nejvýše 12 dospělých osob. Za dobu jeho provozu jsme svezli přes 130 výletníků a 24 dětí z mateřské školky Klubíčko. O plavbu byl velký zájem. Za pěkného počasí to byl jedinečný zážitek. Kdo ho promešká, může se těšit na další plavby v příštím roce.

Abychom mohli zajišťovat bohatou činnost, musíme udržovat klubovnu a přilehlé pozemky v perfektním stavu, což je možné jen četnými brigádami členů. Neustálé sekání zahrady je namáhavé, a tak je naším snem pořízení malého traktůrku. Naše akce a sjednávání autobusů k dopravě vyžadují značné finanční náklady. Své možnosti jsme hodně vyčerpali při odstraňování následků po dvou povodních. V příštím roce nás čeká rekonstrukce střechy, což představuje obrovské finanční prostředky. A tak jsme vděční každému za jakoukoliv pomoc. Vždyť své akce neděláme jen pro sebe, ale i pro naše občany. Děkujeme všem našim sponzorům a příznivcům za jejich podporu a těšíme se na další spolupráci.

Text: ANTONIE JELÍNKOVÁ,
kronikářka Vltavanu

STROM, JEHOŽ JMÉNO JE KATALPA

Připomíná slova používaná v našem technickém věku odvozená z řečtiny jako katastrofa či katalyzátor. Tímto slovem však indiánský kmen Kriků pojmenovával strom, který rostl v jeho území ve východních USA, ve státech Alabama, Florida, Georgia. Jiný zdroj uvádí kmen Cherokee. Od roku 1790 se pěstování tohoto stromu rozšířilo do parků a měst po celé Evropě. Američané jej jmenují i fazolový strom nebo cigárový (doutníkový) strom.

Krikové (angl. Creeks, častěji označováni vlastním názvem Muscogee) jsou etnická skupina severoamerických indiánů, kteří roku 1836 byli donuceni k přesídlení do Oklahomy. Při pochodu slz (Trail od Tears) jich zahynulo na 3 500 ze 14 000 příslušníků kmene.

Rod Catalpa zahrnuje alespoň 10 druhů a množství kultivarů navzájem velmi podobných, pocházejících z teplejších oblastí Severní Ameriky, Západní Indie a Východní Asie. V Evropě je nejčastěji vysazován druh katalpa trubačovitá, buď ve formě velkého stromu, anebo menší formy „Nana“.

Celé vědecké jméno katalpy trubačovité je *Catalpa bignonioides* WALT. Slovo WALT označuje autora platného popisu a pojmenování rostliny. Byl jím Thomas Walter (?1740–1789), v Británii narozený americký obchodník se zájmem o botaniku. Ve svém díle „Flora Caroliniana“ (1788) popsal jako první množství severoamerických rostlin podle systému, který vypracoval švédský přírodovědec Carolus Linnaeus (1707–1778).

Katalpa trubačovitá je strom, který má podle jednoho klíče k určování stromů a keřů „listy široce srdčité vejčité, opadavé; květy bílé, uvnitř žluté a fialové, srostlokorunné, v bohatých latách; válcovité „viržinkovité“ tobolky až 30 cm dlouhé“. V mladém věku – bez plodů nebo květů – si ji lze snadno za-

měnit s podobně mladou paulovnií. Drobná semena jsou okřídlená a šířena větrem. Stromy dorůstají do výšky kolem 18 m. Ve své domovině nemá žádné specifické škůdce až na nevýrazného nočního motýla *Ceratomia catalpae hawk moth*, jehož nádherně zbarveným housenkám listy katalpy chutnají a při

přemnožení jsou schopny vážně poškodit svého hostitele. Rybáři milují tyto housenky jako návnadu pro lov ryb, takže existují jakési „chovné stanice“ na produkci těchto housenek. Evropští motýli však ještě nepřišli listům katalpy na chuť. Stromy však trpí lámavostí větví.

Katalpy jsou nádhernou solitérou nebo se hodí do ulic měst, protože snášejí dobře průmyslové prostředí. Můžou vytlačovat aleje lip nebo bříz, protože neprodukují alergeny. Vyžadují lehkou hlinitopísčitou půdu a slunné stanoviště, ale jsou schopny růst kdekoli. Jejich životaschopnost je obdivuhodná. První roky po výsadbě však rostou pomalu – v deseti letech dosahují výšky pouze 2–3 metry. Dřevo katalpy trubačovité je tvrdé a křehké. Je odolné proti hnilobě. Používá se na kůly k ohradám a na železniční pražce. V Číně byly ze dřeva jiné katalpy vyráběny hudební nástroje zvané guqin. Dřevo této katalpy je velmi měkké s velmi dobrou rozměrovou stálostí.

V Evropě je využití katalpy trubačovité v okrasném působení. Přes svůj původ z teplých krajů roste bez problémů v celém mírném pásmu. Najdeme ji ve Stockholmu, právě tak jako v Kourimi. Roste v ulicích měst, jako je Mělník nebo před Hlavním nádražím v Praze a v mnoha českých parcích. Na Hradištku ji najdeme na pozemku ČMSCH nebo u zahrady paní starostky či na adrese Essenská 165. Ve Štěchovicích proti autobusovému nádraží byl nádherný exemplář tohoto stromu. Letos se mu ale rozlomila koruna. Nejnádhernější katalpu trubačovitou jsem viděl na pozemku Rehabilitačního střediska v Praze-Chvalech.

Text a foto: VLADIMÍR GLASNÁK

neděle 15. prosince 2019 v 18 hodin

Hradištko, obřadní síň na zámku

vstupné 100 Kč (vstupenky v předprodeji v Obecní knihovně Hradištko)

OÚ HRADIŠTKO POŘÁDÁ CHARITATIVNÍ SBÍRKU

Seznam věcí, které můžete dát do sbírek

- ♦ Veškeré letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské)
- ♦ Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- ♦ Látky (minimálně 1m2, prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- ♦ Domácí potřeby (nádoby bílé i černé, skleničky) zabalené v krabici
- ♦ Vatované a péřové přikrývky, polštáře a deky, peří
- ♦ Obuv – nepoškozená a v párech (svázaných gumíčkou)
- ♦ Kabelky, batohy, drobné předměty z domácnosti
- ♦ Hračky – nepoškozené a kompletní, také plyšové
- ♦ Menší elektrospotřebiče – mohou být i nefunkční
- ♦ Knihy, časopisy

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ♦ ledničky, televize, počítače, matrace, koberce
– z ekologických důvodů
- ♦ nábytek ♦ znečištěný a vlhký textil

SBÍRKA SE USKUTEČNÍ

Dne 7. – 8. 12. 2019

čas vždy: 9.00 – 17.30 hod.

místo:

SBĚRNÝ DVŮR BRUNŠOV

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
Pikovice

VÁS ZVE NA

**MIKULÁŠSKOU
BESÍDKU**

pro děti

v sobotu 7. 12. 2019 od 17:00
v sále restaurace U Dolejších

Centrum sociálních služeb
HVOZDY, o.p.s.

ODBORNÉ SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ

Centrum sociálních služeb Hvozdy, o. p. s., nabízí sociální poradenství lidem, kteří:

- se ocitli v nepříznivé sociální situaci, nebo jim taková situace hrozí,
- neznají svá práva a povinnosti,
- nemají informace o dostupných službách a potřebují podporu při hájení svých oprávněných zájmů.

Poradenství je poskytováno **ZDARMA a je zachována povinnost mlčenlivosti.**

CO NABÍZÍME:

- **Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím**
 - poskytnutí kontaktů na instituce, organizace a odborné služby – např. kontakty na úřady práce, poskytovatele sociálních služeb, psychologické a rodinné poradny, advokátní kanceláře
- **Sociálně terapeutické činnosti**
 - poradenství v oblasti orientace v sociálních systémech – sociální dávky, důchodové, nemocenské pojištění, zdravotní pojištění, sociální péče, hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání apod.
 - základní poradenství – např. pracovní právní vztahy, rodinné právo, majetkoprávní vztahy, dluhová problematika a další
 - rozbor a objasnění situace klienta
- **Pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí**
 - vysvětlení obsahu písemností
 - poskytnutí a vysvětlení vzorů podání/dokumentů
 - pomoc při sestavování podání k soudu nebo úřadu, vyplňování formulářů, sestavování dopisů druhé straně sporu

KONTAKT:
Mgr. Kristýna Papírníková
tel: 723 388 101
e-mail: papirkova@css-hvozdy.cz

OSOBNÍ KONZULTACE - KAŽDÝ PÁTEK 12 – 14 HODIN
V MULTIFUNKČNÍM CENTRU VE ŠTĚCHOVICÍCH
(u elektrárny)

TERÉNNÍ KONZULTACE- PÁTEK 14 – 16 HODIN
(v odůvodněných případech se lze domluvit i jinak)

**Hledám paní na úklid rodinného domu na
Hradištku, případně pomoc na zahradě.
Platím 130 Kč/hod. Tel.: 734 493 403.**

Obec Hradištko
vás srdečně zve na

ŽIVÝ BETLEM

neděle 22. prosince 2019 v 16 hodin
sraz u MŠ Hradištko

Přijďte si prožít krásný vánoční příběh
a zazpívat koledy.

S sebou svíčku (případně sklenici) na
betlémské světlo a dobrou náladu!

